

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

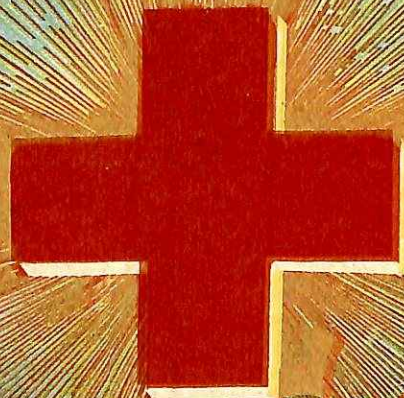
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
1960

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ [ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὕψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 16ον

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1960

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστορία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φῶν Γ. ΡΟΔΗ—ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40—Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.50—Ἔτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸν περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ὁ Ὀλυμπιονίκης μας, Σπ. Αὐλωνίτης.....	σελ. 1-2
Μήνυμα Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ... »	3-4
β) Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940, Ε. Π. Φωτιάδου γ) Ξεφυλλίζοντας τὴν Ἱστορίαν.	
Ὁ τύμβος τοῦ Μαραθῶνος, Μ. Νικολαΐδης, β) Γράμμος (ποίημα) Κ. Κατσαούνη..... »	5
Ὁ Ἅγιος Δημήτριος Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Θεσσαλονίκη (ποίημα) Ι. Πολέμη..... »	6
Ἕνας φιλόπτωχος καὶ ταπεινὸς Αὐτοκράτωρ, Γ. Κόλια..... »	7
Ε.Ε.Σ.β Γνωρίζετε ὅτι γ) Ἀγία Σοφὼν..... »	8
Ρώμη, ἡ αἰωνία πόλις, Ν. Δημοτροκάλλη..... »	9
Τὰ Νέφη, Φ. Καραπιπέρη..... »	10
Ἡ Ἀτομικὴ ἐνέργεια, Ε. Σταμάτης, β) Μαθητικὸς ὕμνος (ποίημα) Κ. Παπαπαναγιώτου..... »	11
Φωτογραφία δράσεως..... »	12-13
Μαλέας, Π. Καλονάρου..... »	14
Αὐτόματος ἐγγραφή τηλεφωνικῶν κλήσεων Γ... »	15
Γιατὶ ὀργάνομε τὸ ἔδαφος, Ἐμ. Ἀνάση..... »	16
Οἱ περιπέτειες ἐνὸς παιδιοῦ, Ἐ. Μαλό..... »	17
Οἱ κίνδυνοι στοὺς κήπους, β) Πρῶτες βοήθειες γ) Συμβουλὲς γιὰ τὰ μάτια σας..... »	18
Ἡ ἀλεπού καὶ ὁ λύκος, Γλ. Πρωτοπαπᾶ..... »	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	20-21
Δράσις Ὀμάδων Ε.Ε.Σ.Ν..... »	22-23
Μαθητικὴ Συνεργασία..... »	24
Ἀφοῦ ξεκουραστήκαμε, Στίχοι, Σκίτσα, Α. Β..... »	25
Ἐξώφυλλο: Χαρακτηριστικὴ εἰκὼν τῆς δραστηριότητος τοῦ Ε. Ε. Σ., δημοσιευομένη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ διενεργουμένου ἐράνου	
Ὁπισθόφυλλο: Σημεῖα: Στίχοι Π. Βαζούρα Μουσική, Α. Παναγιωτοπούλου.....	

Our Winner at the 17th Olympiad by Sp. Avlonites.....	Page 1-2
Message by the Minister of Education on the occasion of the beginning of the new school-year..... »	3-4
b) 28th of October by E. P. Photiades, c) Through our history (historical anecdotes) The Marathon tomb by M. Nicolaides b) Grammos (poem) by C. Katsaounis..... »	5
St. Demetrius by K. Papapanayiotou, b) Salonica (poem) by J. Polemis..... »	6
A. charitable and humble emperor by G. T. Kolias..... »	7
G. R. C. movement b) Do you know that? c) Wisemen's sayings..... »	8
Rome, the eternal city by N. Demetrocalis... »	9
The Clouds by Ph. Karapiperis..... »	10
The atomic Energy by E. Stamatis, b) School anthem (poem) by K. Papapanayiotou... »	11
Activity in pictures..... »	12-13
Toknow Greece: Maleas, the cape by P. Kalonaros..... »	14
Automatic recording of phone calls by G. »	15
Why we plough the earth by Em. Anassis... »	16
Adventures of a child by H. Malot..... »	17
Dangers in the garden b) First-aid c) Advice on your eyes' hygiene..... »	18
The fox and the wolf by Gl. Protopapas... »	19
GJRC movement..... »	20-21
Groups' activity..... »	22-23
Pupils contribution..... »	24
After vacations by A. B..... »	25
Front-cover: Picture showing G. R. C. activity, published on the occasion of the annual collection	
Back cover: The Flag, verses by P. Varoutas, Music by A. Panayiotopoulos.....	

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΜΑΣ

Ὅπως ἦταν φυσικὸ, οἱ 17οι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τῆς Ρώμης παρουσίασαν τόσον ἐνδιαφέρον καὶ τόσες ἐκπλήξεις ὥστε νὰ θεωρηθοῦν οἱ σημαντικώτεροι μέχρι σήμερον ἀγῶνες ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιάδων. Τὸ πόσα Ὀλυμπιακὰ καὶ παγκόσμια ρεκόρ κατερρίφθησαν στὴ Ρώμη ἐγράφη ἐπανειλημμένως καὶ θὰ ἦταν περιττὸ νὰ τὸ ἐπαναλάβωμε. Καὶ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Ἀθλητισμὸ ὅμως ἡ 17ῃ Ὀλυμπιάς ἦταν ἕνας σταθμὸς μεγίστης σημασίας. Γιατὶ μπορεῖ μὲν νὰ ὑστέρησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ πρωταθληταὶ μας τόσον τοῦ στίβου ὅσον καὶ τῶν ἄλλων ἀθλημάτων, ἀλλὰ ἡ περίλαμπρη νίκη τοῦ Διαδόχου μας εἰς τὴν ἱστιοπλοΐαν, μὲ σκάφη τύπου «Ντραγκόν», προεκάλεσε σ' ὅλο τὸν κόσμον τεραστίαν ἐντύπωσιν. Κι αὐτὸ, ὅχι μόνον ἐπειδὴ ἕνα βασιλόπουλο—ἕνας αὐριανὸς Βασιλιάς, ἀγωνίστηκε σκληρότατα καὶ ἐπέτυχε τὴν θριαμβευτικὴ νίκη νὰ ἀναδειχθῇ πρῶτος Ὀλυμπιονίκης μεταξὺ 27 ἀντιπάλων τοῦ ἀπὸ ἱσαριθμοῦ χωράς, ἀλλὰ καὶ γιατί ἡ νίκη αὕτη ἦλθε νὰ ἐπιστέψη ἐπίμονες προσπάθειες, κόπους καὶ ταλαιπωρίες, ποὺ λίγοι μόνον μποροῦν νὰ ἐκτελέσουν.

Βέβαια καὶ μόνον ἡ συμμετοχὴ ἐνὸς πρίγκηπος—Διαδόχου θρόνου στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἦταν πρωτοφανὴς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν νεωτέρων Ὀλυμπιάδων καὶ μόνον αὕτη ἦταν ἀρκετὴ νὰ προκαλέσῃ τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον. Φαντασθῆτε, λοιπόν, τί ἐντύπωσι ἔκανε τὸ ὅτι ὁ μελλοντικὸς αὐτὸς Βασιλεὺς, ἂν καὶ νεώτατος ἀκόμη, δὲν ἔλαβε μέρος στὴν Ὀλυμπιάδα ἀπλῶς γιὰ νὰ ἀγωνισθῇ, ἀλλὰ καὶ κατάρθρωσε, παλαίοντας μὲ σκληροὺς καὶ πεπειραμένους ἀντιπάλους, νὰ κερδίσῃ καθαρὰ καὶ ἀναμφισβήτητα τὸν κότινο τοῦ Ὀλυμπιονίκου. Σύσσωμος ὁ διεθνὴς τύπος ἐχαρακτήρισε τὸ γεγονός αὐτὸ ὡς τὸ σημαντικώτερον τῆς 17ης Ὀλυμπιάδος. Καὶ πραγματικὰ, κανεὶς Ὀλυμπιονίκης τῆς Ρώμης δὲν ἔφθασε τὴν αἴγλη τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. Νεαρὸς καὶ μὲ τὴν ἀπειρίαν τῆς νεότητος ἀνέτρεψε ὅλα τὰ προγνωστικὰ καὶ μὲ σπανία γιὰ τὸ δύσκολο αὐτὸ ἀγώνισμα σταθερότητα ἐνίκησε ἀληθινούς θαλασσολῦκους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον. Αὐτὸ ὅμως, ποὺ ἔκανε τὴν μεγαλύτερά αἴσθησι γιὰ ὅσους ἐκτιμοῦν τὸ βοηῦτερον πνεῦμα τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ Ὀλυμποῦ, εἶναι ὅτι ὁ Διάδοχος ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς ἐλάχιστους κυβερνήτας, ποὺ δὲν ὑπέβαλε ἐνστασι ἐναντίον ἀντιπάλου τοῦ καὶ γιὰ τὸν ὅποιον δὲν ὑπεβλήθη ἐνστασις ἀπὸ κανένα σ' ὅλες τῖς διαδρομὰς. Αὐτὸ εἶναι μίᾳ ἀκόμη τεραστίᾳ νίκη—νίκη ἠθική, ποὺ ἡ ἀξία της

εἶναι ἀνεκτίμητη ὅσο κι ἂν πέρασε γιὰ τὸν πολὺ κόσμον ἀπαράτηρητη.

Ἀγωνίσθηκε δηλαδὴ ὁ Ὀλυμπιονίκης μας τίμια, λεβέντικα καὶ παλληκαρίσια καὶ κατέκτησε τὴν νίκη μὲ τὴν ἀξία του καὶ ὄχι στὰ χαρτιά.

Τὸ ὅτι δὲν ἀνεφέραμε ἀκόμα τοὺς ἀξίους συνεργάτας τοῦ Διαδόχου στὸν ἐπίτιμον ἀγῶνα του, τὸν Ὀδυσσεά Ἑσκιντζόγλου καὶ τὸν Γιώργο Ζαΐμη δὲν σημαίνει ὅτι ἡ συμβολὴ τους στὴ νίκη ἦταν μικρότερας σημασίας. Ἀντιθέτως, ὁ ἴδιος ὁ Νικητὴς,—ποῦ ξέρει, βέβαια, καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὰ πράγματα,—ἀνέφερε στὸ μήνυμά Του πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξί Του, ὅτι «εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὸν πλήρωμά Του, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι τελειότερον». Ἀλλά, μίᾳ καὶ ἀναφερθήκαμε

Ἀπὸ τὴν παλλαϊκὴν ὑποδοχὴν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου κατὰ τὴν ἐπάνοδόν Του εἰς Ἀθήνας. Αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, ὁ ὅποιος ὕψιστος χαιρετᾷ τὰ ἐνθουσιάζοντα πλήθη.

στὸ θαυμάσιο αὐτὸ χαιρετιστήριον μήνυμα τοῦ Ὀλυμπιονίκου, θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμε μὲ πόση μετριοφροσύνη ὁ θριαμβευτὴς ἀφίερωσε τὴν μεγαλειώδη νίκη του στὸν Πατέρα Του, Βασιλέα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν «τοῦ ὁποίου ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστις ἔδωσαν φτερά εἰς τὰ πανία Του καὶ τὴν νίκην εἰς τὸ σκάφος». Συγκίνησιν ἀκόμη προεκάλεσε στὸ μήνυμά Του ὁ Διάδοχος μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην, ποὺ ἐξέφρασε πρὸς τὴν ἀδελφὴν Του, πριγκίπισσαν Σοφίαν, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἦταν, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος, τὸ πιστὸν πλήρωμά Του, παρεχώρησε μὲ μετριοφροσύνη τὴν θέσιν τῆς σὲ δυνατότερα χέρια καὶ ἔμεινε ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ πληρώματος. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὕτη ἀξίζει ν' ἀναφέρωμε ὅτι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος τοῦ «Νηρέως»—ὅπως ὀνομάζεται τὸ νικῆσαν σκάφος τοῦ Διαδόχου—Ὀδυσσεὺς Ἑσκιντζόγλου,—παρὰ τὴν σχετικῶς μικρὰν ἡλικίαν του—εἶναι πεπειραμένος ἱστιοπλόος, ποὺ ὑπηρετῆσε στὸ ἐμπορικὸ καὶ τώρα ὑπηρετεῖ στὸ Βασιλικὸ Ναυτικὸ ὡς ἀντισυνοπλοῦς, ἐκ γενετῆς καὶ ἐκ παραδόσεως «θαλασσολύκος», ἀφοῦ καὶ ὁ πατέρας του ἦταν ἐμποροπλοίαρχος. Τὸ ἄλλο μέλος τοῦ πληρώματος, ὁ Γ. Ζαΐμης εἶναι ἕνας ἀπλοῦς ναύτης, τοῦ ὁποίου ὅμως ἐκτιμήθηκαν οἱ ἱκανότητες καὶ συμπεριελήθη στὸ πλήρωμα τοῦ «Νηρέως». Λίγοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταλάβουν πόσο δύσκολο καὶ ἐπίτιμον εἶναι τὸ ἄθλημα τῆς ἱστιοπλοΐας καὶ μάλιστα μὲ σκάφη τύπου «Ντραγκόν», ποὺ εἶναι ἀνοικτῆς θαλάσσης. Ὁ πολὺς κόσμος, ποὺ δὲν θὰ ἤξερε πόσες προσπάθειες καὶ πόσους κόπους χρειάζεται τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς ἐπὶ τῶν ἀγῶνων τῶν Ὀλυμπιαδῶν ποὺ ἐγίναν σὲ διά-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τμήμα

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.55

ΑΡΙΘ. 36199

στημία δέκα ημερών, κατάλαβε τί επίπονοι αγώνες απαιτούνται για την νίκη.

Όσοι όμως παρακολουθούν από κοντά την Ιστιοπλοία ξέρουν πόση ψυχραιμία, δύναμις, αντίληψις, επιμονή, αντοχή, έτοιμότης, αυτοπεποίθησις, πείσμα και άλλα ακόμα προσόντα χρειάζεται ο καλός Ιστιοπλόος.

Ο Διάδοχος, που απέδειχθη ότι έχει όλα αυτά τα προσόντα, προετοιμάσθηκε μεθοδικά, αλλά και επίμονα για να φθάσει στην αξιοζήλευτη θέσι να αποσπασή την πρώτη Ολυμπιακή νίκη.

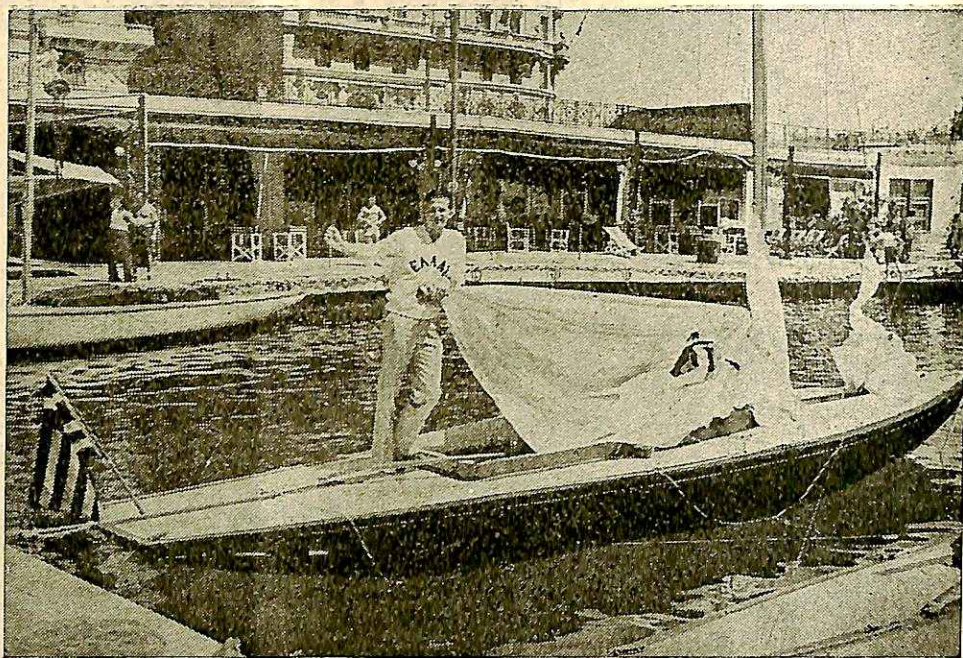
ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ

Ο Διάδοχος Κωνσταντίνος άμα τη άφίξει Του εις Αθήνας άπηύθυνε το κάτωθι χαιρετιστήριο μήνυμα προς τον λαόν:

«Η Ολυμπιακή επιτυχία μου, με γεμίζει από εύγνωμοσύνην. Εύγνωμοσύνην προς τον Πατέρα μου, ο οποίος μου παρέσχε τον χρόνον διά να προπονηθώ εις την Έλλάδα και εις το εξωτερικόν και μου προσέφερε την πείραν Του μέχρι της τελευταίας ήμερας πρό των αγώνων εις την Νεάπολιν.

Εύγνωμοσύνην εις την αδελφήν μου, η οποία επί

Η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος επί του «Νηρέως».

δολόκληρον έτος υπήρξε το πιστόν μου πλήρωμα και η οποία με μετριοφροσύνην παρεχώρησε την θέσιν της εις το σκάφος εις δυνατότερα χέρια, και εξέλεξε να μείνη ως επίσημον αναπληρωματικόν μέλος του πληρώματος.

Είμαι ευγνώμων εις το πλήρωμά μου, το όποιον δεν ήτο δυνατόν να είναι τελειότερον.

Υπεράνω όλων είμαι ευγνώμων προς τον Λαόν μας, του όποιου η αγάπη και η πίστις έδωσαν φτερά εις τα πανιά μου και την νίκην εις το σκάφος.

Με πάσαν ταπεινοφροσύνην άφιερώνω την νίκην αυτήν εις τον Βασιλέα και τον Έλληνικόν Λαόν και εύχαριστώ τον Θεόν, διότι μου έδωσε την τύχην να τους ύπηρετήσω κατ' αυτόν τον τρόπον. Είθε ο Θεός να μάς βοηθή όλους και εις το μέλλον διά να ύπηρετώμεν πάντοτε και να ύπηρετώμεν έπαξίως».

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος απέστειλε προς την Α.Β.Υ. τον Διάδοχον Κωνσταντίνον επί τη λαμπρά νίκη Του το ακόλουθον τηλεγράφημα:

Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ ΔΙΑΔΟΧΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΑΡΔΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΩ ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΝΤΙ ΥΠΕΡΟΧΩΣ ΑΝΑΒΙΩΣΙΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΥΜΝΗΘΕΙΣΩΝ ΥΠΟ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΚΑΙ ΕΥΧΕΤΑΙ ΑΥΤΩ ΔΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ ΚΑΙ ΥΠΕΙΡΟΧΟΝ ΕΜΜΕΝΑΙ ΑΛΛΩΝ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος Κωνσταντίνος συνοδευόμενος υπό της Α.Β.Υ. της Πριγκιπίσσης Σοφίας και των κ.κ. Έσκιντζόγλου και Ζαΐμη προσέρχεται εις το Μνημειον του Άγνωστου Στρατιώτου διά να καταθέση τον κλάδον δάφνης, τον όποιον Του προσέφερε ο Δήμαρχος Αθηναίων.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΗΣ Α.Ε. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

κ. ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Προς τους Έλληνας εκπαιδευτικούς
και έρυθροσταυρίτας

Επί τη ενάρξει του Σχολ. έτους 1960—61 άπευθύνω προς τους Έλληνας Έκπαιδευτικούς και Έρυθροσταυρίτας θερμόν χαιρετισμόν.

Είμαι βέβαιος ότι και κατά το έτος τούτο θα εξακολουθήση με μεγαλύτερον ένθουσιασμόν η προσήλωσις των εις τα Έρυθροσταυρικά ιδεώδη και η ανάπτυξις πάσης δυνατής δραστηριότητος προς εξυπηρέτησιν τούτων.

Επωφελοῦμαι της ευκαιρίας να συστήσω όπως κατά το σχολ. έτος 1960—61 καταβληθῇ έντατική προσπάθεια διά να αποκτήσουν οι Έλληνόπαιδες ικανότητας και γνώσεις, ιδιαιτέρως δέ παροχής Α' Βοηθειών, εις τρόπον ώστε να δύνανται οἱτοι να έρχονται άρωγοί εις τους έχοντας ανάγκην βοηθείας.

Διά την επίζηλον θέσιν, την όποιαν ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος κατέχει μεταξύ των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος όλου του κόσμου, οι Έλληνες Έκπαιδευτικοί και Έρυθροσταυρίται δικαιούνται να σεμνύνωνται, η δέ πατρίς μας αισθάνεται διά το λαμπρόν τούτο επίτευγμα ένόητον ικανοποίησιν.

Εκφράζων άπαξ έτι προς αυτούς την εδαρέσκειάν μου διά την έπαινετήν δραστηριότητά των εύχομαι θγείαν και πρόοδον.

Εν Αθήναις τη 5η Σεπτεμβρίου 1960

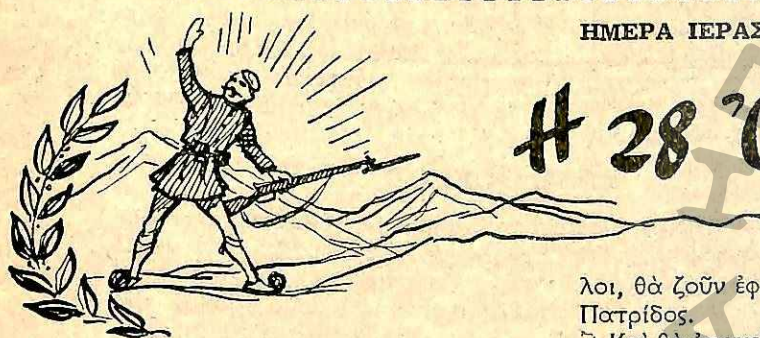
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΗΜΕΡΑ ΙΕΡΑΣ ΜΝΗΜΗΣ

28 Οκτωβρίου του 1940

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντου Έθν. Βιβλιοθήκης

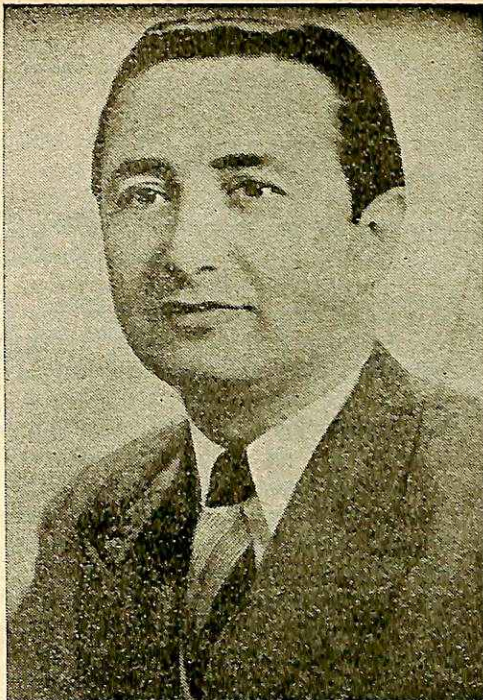
λοι, θα ζούν εφεξής βίον άνάξιον της Πατρίδος.

Εις την διαδοχήν θριάμβων και αναστάσεων, πτώσεων και συμφορών, που χαρακτηρίζει την μακράν έθνικήν μας ιστορίαν—ιστορίαν πέντε χιλιάδων έτών συνεχούς έλληνικοῦ βίου από του παλαισιότατου Μίνωος— η 28 Οκτωβρίου του 1940 θα έχη την αιώνιαν σημασίαν των Μηδικών: Οί έλευθεροι άντιμετωπίζουν τους επιδρομείς. Αν οι έλευθεροι ένδώσουν, αν οι έλευθεροι δώσουν γήν και ύδωρ, θα ύποταχθούν, θα γίνουν δοῦ-

λοι, θα ζούν εφεξής βίον άνάξιον της Πατρίδος. Και θα έπακολουθήση η έξόντωσις. Αλλ' οι άνδρες των Μηδικών μένουν οι μεγάλοι, οι παραδειγματικοί όδηγοί, οι πλοηγοί της έθνικης ιστορίας: Υπερασπίζονται της έλευθερίας ως άμύνης του πατρίου έδάφους και άμύνης των έλευθέρων πολιτικών θεσμών, τους όποιους περιχαράκνει η Δίκη και ο Νόμος, άδιαφορούν προς το πλήθος των βαρβάρων και πραγματοποιούν, τι επιγραμματικώς έιπεν εις ένα του στίχον ο Αίσχύλος: «Δέν όνομάζονται κανενός δοῦλοι η

υπήκοοι». Και οι έλευθεροι, οι όλιγάριθμοι έλευθεροι, νικούν τους πολυαρίθμους επιδρομείς, που σύρονται δοῦλοι όπισθεν του αχθέντου. Και τελικώς, εκεί εις τας Πλαταιάς, στήνουν τα Έλευθερία προς τιμήν της Έλευθερίας και του Έλευθερίου Διός, ότι έσωσε της Πατρίδος το χώμα,—την έθνικήν και πολιτικήν έλευθερίαν.

Η 28 Οκτωβρίου έχει πλήρη την αναλογίαν προς τα Μηδικά. Οί έλευθεροι άνδρες, έλευθεροι από του 1821, κινδυνεύουν πρώτην τώρα φοράν από της άπελευθερώσεως των να κατα-

Ο Έπυπουργός Έθν. Παιδείας
κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

στραφούν ολοσχερώς. Θα έδουλό-
νοντο εις τόν επιδρομέα και θα έξω-
νόντο με τὰ άσφαλή μέσα τής επο-
χής. Καί αν δεν εισήγοντο εις θαλά-
μους αερίων και εις φούρνους, όπως
τὰ δυο τρίτα του έβραϊκού συνόλου,
θα έξηφανίζοντο με την συστηματικήν
εγκατάλειψιν εις την πείναν, εις τὰς
άσθενείας, εις τὰς οίασδήποτε κα-
κουχίας και συγχρόνως ή άλκή του
Έθνους θα ύφίστατο τόν βραδύν
θάνατον εις τὰς άφρικανικάς άποικιακάς
ερίμους του κατακτητού,—θα
κατεσκεύαζεν εκεί έργα «πολιτισμού»
και θα άφινε την τελευταίαν πνοήν,
την τελευταίαν έλ λ η ν ι κ ή ν πνοήν
ή φυλή με την μακράν ιστορίαν,—
μισητή και δι' αυτό. Ίδου τὸ σχέ-
διον του επιδρομέως. Καί τὸ σχέδιον
αυτό, ως πρὸς τὸ πρῶτον σκέλος του,
έτέθη εις εφαρμογήν από τοῦ 1941,
ἀφ' ἧς στιγμῆς ή άμυνα τῶν έλευ-
θέρων—«Έλευθέρων Πολιορκημένων»
πλέον—εκάμφθη υπό την πίεσιν δύο
σιδηροφράκτων αυτοκρατοριῶν.

Τὸ Έθνος σύσσωμον άντελήφθη
τόν κίνδυνον πολὺ πρὸ τῆς 28 'Οκτωβρίου
τοῦ 1940. Με την διαίσθη-
σιν τῆς μακρᾶς του έμπειρίας, έμ-
πειρίας πενήντα αἰῶνων, άντελήφθη
περὶ τίνος επρόκειτο από τοῦ 1939,
όταν ὁ επιδρομέως κατέλαβε τήν 'Αλ-
βανίαν, όταν τήν 15 Αυγούστου τοῦ
1940 έμόλυνε τήν λιτανείαν τῆς Με-
γαλόχαρης, τορπιλλίζων εις τὰ ιερά
νερά τῆς Τήνου τήν «Έλλην». Άν-
τελήφθη τὸ Έθνος, ὅτι δεν επρόκειτο
περὶ καταλήψεως άπλής έδαφῶν και
λιμένων και περὶ λεηλασίας άγαθῶν,
ἀλλ' ὅτι επρόκειτο περὶ άγῶνος ζωῆς
ή θανάτου, περὶ άγῶνος φυλετικοῦ,

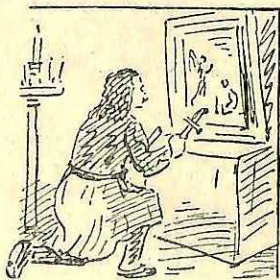
περὶ νέων Μηδικῶν. Διὸ και ὀρθότα-
τα ὁ πρωθυπουργὸς εις τὸ διάγγελ-
μά του κατέληγε με τὸν τελευταῖον
στίχον τοῦ παιᾶνος τῶν Σαλαμινο-
μάχων: «Νῦν υπέρ πάντων άγών». Καί
υπό την ήγεσίαν μεγάλου βα-
σιλέως, τοῦ Γεωργίου Β', μεγάλου
πρωθυπουργοῦ, τοῦ Ίωάννου Με-
ταξά, μεγάλου άρχιστρατήγου, τοῦ
'Αλεξάνδρου Παπάγου, διεξεδίκησαν
οἱ Έλληνες τήν ύβρισθεῖσαν τιμήν τῆς
μικρᾶς εις έκτασιν, ἀλλά μεγάλης
εις ιστορίαν Πατρίδος.

Ὁ επιδρομέως όμως πού ήθέλησε,
συνεπῆς εις παλαιότεραν πολιτικήν
γραμμὴν τῆς πατρίδος του, νά μετα-
βάλλῃ τήν έλευθεράν μας γῆν εις «ρω-
μαϊκήν» έπαρχίαν, νικάται παντοῦ.
Ὁ ύβριστής επιδρομέως θερίζει τὸν
στόχυν του ὀλέθρου, όπως λέγει ὁ
άρχαιος τραγικός. Τὸ μαρτυρικόν γέ-
νος τῶν Έλλήνων, υπό στερεάν ή-
γεσίαν, συντρίβει εις ὅλον τὸ μέτω-
πον τὸν μέγαν αριθμὸν και τὸν πολὺν
σίδηρον. Καί οἱ Έλληνες τῶν 'Ηπει-
ρωτικῶν βουνῶν βλέπουν γύρω των
παραστάτην τήν Κυρίαν τῶν 'Αγ-
γέλων, όπως οἱ Έλληνες τῶν Μη-
δικῶν έβλεπαν νά πολεμοῦν μαζί
των ή 'Αθηνᾶ και οἱ ήμίθεοι και οἱ
ήρωες τῶν πόλεων. Καί όπως ὁ Πρῶ-
τος τῶν Μηδικῶν, ὁ Θεμιστοκλῆς,

**Ένισχύσατε τὸν έρα-
νον τοῦ Έλληνικοῦ
Έρυθροῦ Σταυροῦ**

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Στὰ 1826, τήν ήμέρα τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ, στή μάχη
τῆς Κλεῖσσας, μιὰ έχθρική
σφαῖρα έσπασε στὰ δυο τὸ
σπαθί τοῦ Κίτσου Τζαβέλα,
χωρὶς αὐτὸν νά τὸν άγγίξῃ
καθόλου.

Ὅλοι τότε εἶπαν πὼς ή-
ταν θαῦμα τῆς Εὐαγγελί-
στριας. Καί ὁ Τζαβέλας, ά-
φήνει γιά μιὰ στιγμή τή μάχη, πηγαίνει στήν εκκλησία
τῆς 'Αγίας Τριάδος, άσπάζεται τήν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ κι άφιερώνει στή χάρι Τῆς τὸ σπασμένο σπαθί
του λέγοντας:

—Σοῦ τὸ άφιερώνω, Παναγία μου, και βοήθα μας
νά νικήσωμε τοὺς έχθρούς μας.

Κ' ή Εὐαγγελίστρια τὸν άκουσε και χάρισε στοὺς

Έλληνες μιὰ από τίς πιὸ ξακουσμένες νίκες τῆς 'Εθνικῆς
μας Έποποιίας.

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

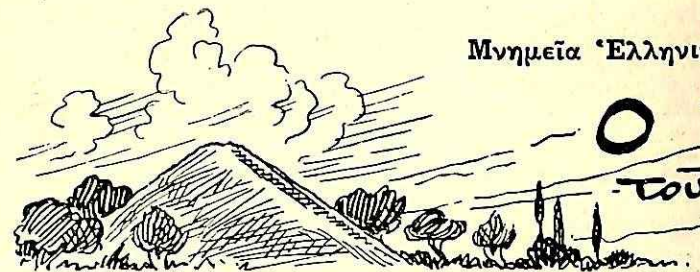
Ένώ ή γυναίκα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη χτένιζε
τὸ γιό της, ένα άγοράκι έντεκα χρονῶν, τῆς εἶπαν
ξαφνικά, πὼς ὁ άντρας της σκοτώθηκε στή μάχη.

Άρχισε τότε τὸ θρήνο,ἀλλά ὁ μικρὸς Νῶτης τῆς
εἶπε παλληκαρίσια:

—Μὴν κλαῖς, μάνα. Ὁ
πατέρας σκοτώθηκε γιά τήν
πατρίδα κ' ή ψυχὴ του
πάει στὸν Παράδεισο. Ὁ
Α-
φησέ με νά πάω στὸ θεῖο
μου νά πολεμήσω μαζί
του. Δώσε μου κ' ένα
άλογο, δώσε μου κι άρ-
ματα, γιατί θέλω ν' άκο-
λουθήσω τὰ βήματα τοῦ πατέρα μου!

KIMΩΝ

Μνημεῖα Έλληνικοῦ Πολιτισμοῦ

Ο ΤΥΜΒΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ· Γ· ΔΗ

Άνεβαίνοντας κανείς τὰ σκαλοπά-
τια τοῦ τύμβου αὐτοῦ, αἰσθάνεται
βαθύτατα ὅτι δεν ανεβαίνει άπλῶς,
ἀλλά ύψώνεται. Δεν μετατοπίζεται
μονάχα σ' ένα ψηλότερο σημείο τοῦ
έδαφους, ἀλλά άποσπᾶται ὁλότελα
ἀπὸ τὴ γῆ και μετεωρίζεται σὲ άνώ-
τερους ιδεατοὺς χώρους.

Επεκτείνοντας με τὴ δύναμι τῆς
φαντασίας του και τῆς ψυχῆς του τὰ
λίγα αὐτὰ σκαλοπάτια ὁλοκληρώνει
και στήνει πάνω στὸν τύμβο μιὰ
πελώρια και θαυμαστή κλίμακα, μιὰν
άλλη κλίμακα τοῦ 'Ιακώβ, πού ένώνει
τὴ γῆ με τὸν οὐρανὸ και ὁδηγεῖ ἀπὸ
τόν τάφο στήν αἰώνια ζωή, ἀπὸ τὰ
φθάρτα γῆινα στή θεία άθανασία.

Βλέπει—όπως τότε ὁ εὐλογημένος
έκεῖνος ὀραματιστής—ν' ανεβοκατε-
βαίνουν και τώρα τήν κλίμακα ὡ-
ραῖοι και λαμπεροὶ άγγελοι και ά-
ναγνωρίζει στήν ὁμορφίαν τους και
στήν αἴγλη τους τὸ μεγαλεῖο και τὴ
δόξα τῶν έμπνευσμένων ἀπὸ τὸ ὕψι-
στο ιδανικὸ τῆς Έλευθερίας μεγάλων
έκεῖνων ήρώων, οἱ ὁποῖοι «προμα-
χοῦντες τῶν Έλλήνων» και μαζί με
αὐτοὺς ὅλων τῶν ανθρώπων ὅλων
τῶν εποχῶν «Χρυσοφόρων Μήδων
έστόρεσαν δύναμιν»—τῶν ὁποίωνδῆ-
ποτε Μήδων πού, με τὴ χρυσοφόρο
τους δύναμι, επιβουλεύονται ή κατα-
πνίγουν σὲ διάφορους καιροὺς και
τόπους τήν έλευθερία τῶν ανθρώπων.

Και καθὼς εἶναι ανεβασμένος στὰ λί-
γα έστω αὐτὰ σκαλοπάτια και νοιώ-
θει πιὸ αἰσθητὴ τήν έπαφή τῶν ήρώ-
ων, και αναπνέει πιὸ βαθιά τήν

Κ. ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ

ΓΡΑΜΜΟΣ

Κι άποσταμμένη ή δόξα ἀπ' τὰ ήρωα
κι ή Νίκη ἀπ' τ' άμέτρητα στεφάνια
ψηλά κει στής φυλῆς τὰ Ὑπερῶα
τοῦ Γράμμου με τὰ δάφνια ρουμάνια
τ' άρχαῖο θέμελο κι οἱ δυο μαζί ξεσκίαν
κι άτίμητα κορμιά ήρώων θάψαν.

Και σὰν τὸ σῶνιο πάνθεο άνοίξῃ
κι ή αλήθεια θά φωτίσῃ τὸ σκοτάδι,
ή δικαιοσύνη με τὸ χέρι της θά δείξῃ
τὸ Γράμμο ὅλον τοῦ κόσμου τὸ σημάδι.
Σημάδι θρύλον στήν αἰώνια ιστορία,
πού στάθηκε γιά τήν παγκόσμια Έλευθερία.

πεντακάθαρη και δυνατὴ πνοὴ τῆς
ψυχῆς τους—τήν πνοὴ τῆς μέχρι
θανάτου πίστεως και άφοσιώσεως
στήν Έλευθερία—αἰσθάνεται νά τὸν
παίρνουν στοργικά ἀπὸ τὸ χέρι και
νά τὸν ανεβάζουν και αὐτὸν μαζί
τους πιὸ ψηλά, ὅσο πιὸ ψηλὸ άντέ-
χει ή καρδιά του, γιά νά μπορέσῃ νά
χωρέσῃ και νά χαρῇ τὸ μέγα και αἰώ-
νιο θαῦμα τοῦ ἄθλου τους, πού εἶναι
και τὸ μέγα και αἰώνιο θαῦμα τῆς
Έλληνικῆς Φυλῆς.

Μὲ αὐτὰ τὰ καθαρὰ και δυνατὰ
συναισθήματα τῆς ανατάσεως και
τοῦ ὕψωμοῦ έρχονται τότε κάθε
χρόνο οἱ 'Αθηναῖοι στὸν σεπτὸν αὐ-
τὸν τύμβο, γιά νά προσφέρουν με
τήν τελετὴ τῶν «έπιφορῶν», τὸν φόρο
τῆς τιμῆς και τῆς εὐγνωμοσύνης—τῆς
δικῆς τους και ὅλου τοῦ Έθνους—
στοὺς άθάνατους προμάχους τῆς
έθνικῆς και τῆς πανανθρώπινης έλευ-
θερίας.

Μὲ τὰ ἴδια αἰσθήματα πηγαίνομε
κι εμεῖς σήμερα στὸν τύμβο, γιά νά
τελέσωμε τίς δικές μας «έπιφορές»
στοὺς ἴδιους προμάχους και σ' ὅλους
τοὺς προμάχους ὅλων τῶν Έλληνι-
κῶν άγώνων γιά τὴν Έλευθερία, στὸ
διο μεγάλο και ὑπέρτατο ιδανικὸ
τῆς Έλευθερίας.

Και ἀληθινὰ δεν ὑπάρχει πολυτι-
μότερο πνευματικὸ άγαθὸ ἀπὸ τήν
Έλευθερία. Δεν ὑπάρχει μεγαλύτερη
πνευματικὴ αξία ἀπὸ τήν Έλευθερία.
Δεν ὑπάρχει ισχυρότερο κίνητρο
πνευματικῆς δημιουργίας, ὑψηλότερο
πολιτιστικὸ ιδανικὸ, ὠραιότερος σκο-
πὸς και άνώτερος στόχος πνευματι-
κῆς άποστολῆς ἀπὸ τήν Έλευθερία.

Και εἶναι ἀληθινὰ συμβολικὸ και
ιδιαίτερα χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονός
ὅτι γι' αὐτὴν ἀκριβῶς τήν Έλευθερία
εἶχε άγωνισθῇ ἔδῳ και ὁ μέγας
Αἰσχύλος, και εἶχε προσφέρει ὡς ὑ-
πέρτατη θυσία τὴ ζωὴ τοῦ ήρωϊκώ-
τατου άδελφοῦ του, Κυναίγειρου.
Ὅπως επίσης και τὸ άλλο γεγονός
ὅτι, έπειτα ἀπὸ τήν περίλαμπρὴ νίκη
τοῦ Μαραθῶνος, τὰ πλουσιώτατα
λάφυρα, πού οἱ 'Αθηναῖοι εἶχαν κυ-
ριεύσει ἀπὸ τήν συντριμμένη «χρυ-
σοφόρον δύναμιν» τῶν Περσῶν, δεν

έχρησιμοποιήθηκαν γιά ὕλικές άπο-
λαβές και άξιοποιήσεις, ἀλλά έγιναν
εξάίσια έργα τέχνης και πνεύματος.

Άπὸ αὐτὰ τὰ λάφυρα ὁ Φειδίας
εἶχε πλάσει τὸ μεγάλο χάλκινο άγαλ-
μα τῆς 'Αθηνᾶς, πού στήθηκε στήν
'Ακρόπολι. Άπὸ αὐτὰ τὰ λάφυρα
άλλοι καλλιτέχνες εἶχαν κατασκευά-
σει χάλκινες εἰκόνες θεῶν και ήρώων,
πού έναποτέθηκαν στοὺς Δελφοὺς.
Άπὸ αὐτὰ τὰ λάφυρα έκτίσθηκε στήν
'Αθήνα τὸ ἱερὸν τῆς Εὐκλείας 'Αρτέ-
μιδος.

Και μιὰ ἀπὸ τίς πρώτες σκέψεις
τῶν νικητῶν ήταν νά προκηρύξουν
πνευματικὸ διαγωνισμό γιά τὸ καλύ-
τερο έγκώμιο τοῦ ἄθλου τῶν Μαρα-
θωνομάχων, με συμμετοχὴ τοῦ Αἰσχύ-
λου, τοῦ Σιμωνίδη και ἄλλων ποιη-
τῶν τῆς εποχῆς. Καί οὔτε εἶναι
άσχετες με τὴ μεγάλη νίκη τοῦ Μα-
ραθῶνος οἱ αἰσίες πνευματικῆς συν-
θήκες, πού εἶχαν δημιουργηθῇ και
πού εἶχαν καταλήξῃ στὸν «χρυσὸν
αἰῶνα» τοῦ Περικλέους.

Ἄλλὰ ή Έλευθερία δεν εἶναι μόνο
τὸ ὕψιστο πνευματικὸ δῶρο τοῦ
Θεοῦ πρὸς τὸν άνθρωπο, τὸ κορυ-
φαῖο αἰσθημα, τὸ ευγενικότερο έν-
στικτο, μπορεῖ νά πῇ κανείς, πού
εναπόθεσε ὁ Δημιουργὸς στήν ψυχὴ
τοῦ ἀνθρώπου μαζί με τήν πρώτη
πνοὴ τῆς ζωῆς, ισχυρότερο και ἀπὸ
τὸ ένστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως.
Εἶναι συγχρόνως και μέγα προνόμιο,
ἱερὸ και άναφαίρετο δικαίωμα κυ-
ριαρχικὸς και άπαραβίβιστος νόμος
πνευματικῆς και ψυχικῆς ζωῆς.

Γι' αὐτὸ και ὁ ἀνθρώπος, πού νοιώ-
θει τὸν πνευματικὸ και πολιτιστικὸ
προορισμὸ του, διεκδικεῖ και ὑπερα-
σπίζει τήν προσωπικὴ και τήν έθνική
του έλευθερία με πίστι, αὐταπάρνη-
σι και αὐτοθυσία, προσφέροντας πρό-
θυμα και τὴ ζωὴ του, όπως οἱ 192
'Αθηναῖοι τοῦ τύμβου αὐτοῦ, όπως
ὅλοι οἱ Έλληνες Μαραθωνομάχοι
ὅλων τῶν Μαραθῶνων—και εἶναι
τόσο πολλοὶ οἱ έλληνικοὶ Μαραθῶνες!
—τῶν μακρῶν και μεγάλων αἰῶνων
τῆς ιστορίας μας.

Ο Άγιος Δημήτριος

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπαίδ.

Ο Άγιος Δημήτριος ένας από τους σπουδαιότερους αξιωματικούς του Ρωμαϊκού στρατού κατήγεται από έπιφανή ελληνική οικογένεια της Θεσσαλονίκης. Οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες Διοκλητιανός και Μαξιμιανός έφυλακίσαν τον Δημήτριον το 303 μ.Χ. ως Χριστιανό και άρχηγό της χριστιανικής κινήσεως στη Μακεδονική πρωτεύουσα, καίτοι τον έκτιμούσαν ιδιαίτερω για το έργο του θάρρους του και τις μεγάλες στρατιωτικές άρετές του.

Την παραμένην εκείνην εποχήν ένας γίγας Ρωμαίος, ονομαζόμενος Λυαίος, έπροκαλούσε σε μονομαχία τους νέους της Μακεδονικής πρωτεύουσας. Άν και ήταν ζήτημα φιλοτιμίας για τους Έλληνες ως τόσο κανένας δεν τολμούσε να δεχθί την πρόκληση και να τον αντιμετωπίση. Ο,τι ακριβώς συνέβαινε με τον ειδωλόλατρη Γολιάθ και τους Έβραίους. Τότε παρουσιάσθηκε κάποιος Θεσσαλονικεύς, ονομαζόμενος Νέστωρ, ο Έλλην Δαβίδ, όπαδός του φυλακισμένου Δημητρίου. Ο Νέστωρ εξομολογήθηκε με εύλαβεια την παράτολμη απόφασί του στον θρησκευτικόν ηγέτη του. Ο Δημήτριος τον ένεθάρρυνε, τον ηύλολησε στο μέτωπο με το σημείο του σταυρού και του εύχθηκε να επιτύχη να ταπεινώση τον υπερφίαλον ειδωλόλατρη.

Στο όνομαστό στάδιο της Θεσσαλονίκης έμπρός στα μάτια του άγεράγου Μαξιμιανού άγωνίσθηκε, ένίκησε και έφόνευσε τον βάρβαρο Ρωμαίο παλαιστή. Κατάπληκτος ο αυτοκράτωρ έδωκε έντολή να λογχίσουν τον νικητήν και να φονεύσουν με βασανιστήρια τον Δημήτριον, ο οποίος συνετέλεσε με την εύλογία του στην ταπείνωσι των Ρωμαίων.

Όταν ο χριστιανισμός έθριάμβευσε, επάνω από το υπόγειο, στο όποιο είχε βασανισθή και ένταφιασθή ο Δημήτριος, υψώθηκε ένας κομψός ναός. Πλήθος από πιστούς επήγαινε εκεί για να τιμήση τον άγιον και να ζητήση την θαυματουργή

θεραπευτική του επίδρασι. Έπειδή μάλιστα από το υπόγειο της κρύπτης ανέβλυζε μύρον συνεχώς, ώνομάσθηκε Μυροβλήτης. Ένας από τους θεραπευθέντας ήταν και ο έπαρχος του Ίλλυρικού, Λεόντιος, ο οποίος για να εκδηλώση την εύγνωμοσύνη του ύψωσε στη θέσι του κομπού ναΐσκου μεγάλο περικαλλή ναόν (412-413 μ.Χ.)

Ίδου τί λέγει η λαϊκή παράδοσις για το κτίσιμο του ναού αυτού. (Ο Άγιος Δημήτριος, όπως και ο Άγιος Γεώργιος, θεωρείται, ως γνωστόν, προστάτης των παιδιών). Όταν κάποτε η κόρη ενός Βασιλιά προσεβλήθη από λέπρα και ο πατέρας της την απέμακρυνε από το παλάτι, εκείνη άπελπισμένη έφθασε στον τάφο του Μυροβλήτη και κάθε μέρα έπαιρνε άγίασμα απ' εκεί και λουζόταν. Με

Ο Άγιος Δημήτριος

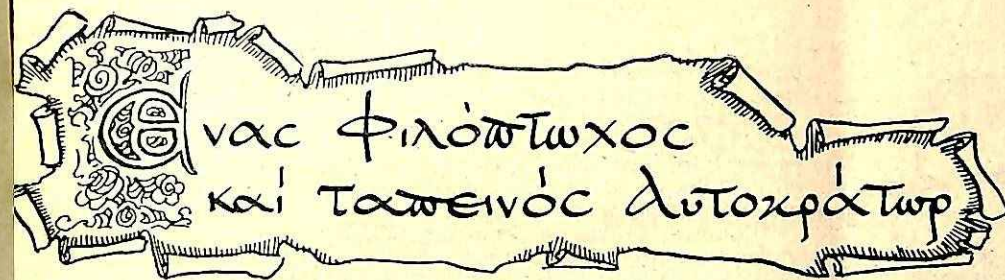
το άγίασμα αυτό και την χάρι του Άγίου θεραπεύθηκε τελείως. Ο Βασιλιάς έμαθε τη θεραπεία της κόρης του και έτρεξε να ιδί το θαύμα με τα μάτια του, όποτε βρέθηκε μπροστά σε μια κόρη πανώρια. Γεμάτος εύγνωμοσύνη πρόσταξε να κτισθί άμέσως μεγάλη έκκλησια. Έτσι έκτίσθηκε η περίφημη αυτή έκκλησια του Άγίου Δημητρίου σε σχήμα Βασιλικής. Ένα θαύμα άρχιτεκτονικής έξ αίτίας ενός θαύματος του Άγίου. Ο περίφημος αυτός ναός άποτεφρώ-

θηκε το 1917. Κατά το 1928-1932 έπανοικοδομήθηκε άπαράλλακτος με τον παλιόν. Είναι από τα ωραιότερα μνημεία της ελληνικής χριστιανικής τέχνης ρυθμού ελληνικής βασιλικής. Διαιρείται εις πέντε τμήματα και ο χωρισμός γίνεται με τέσσαρες κιονοστοιχίες. Στο σημείον όπου εύρίσκετο η Άγία Τράπεζα εύρέθη κατά την διάρκειαν των έρευνών, οι όποιες ένηργήθησαν το 1917, κτιστός λάκκος σε σχήμα σταυρού και μέσα σ' αυτόν μικρόν ύάλινον δοχείον, το όποιον περιείχεν αίμα του άγίου Δημητρίου. Στο μεσαίον κλίτος άνεκαλύφθη ο τάφος του Άγίου. Η γλυπτή διακόσμησης του ναού είναι θαυμαστή. Μερικά από τα Μωσαϊκά του ναού έπίσης θαυμαστής τέχνης και άξίας, είναι τα μόνα που χρονολογούνται από τον 5ο, 6ο και 7ον αιώνα.

Η παράδοσις άναφέρει πολλά θαύματα του άγίου.

Κατά το 583, όταν οι Άβαιοι έπολιορκούσαν τη Θεσσαλονίκη, έθεάθη ο Άγιος Δημήτριος όχι ως όπτασία, αλλά ως πάνοπλος ζωντανός στρατιώτης. Με το χέρι του έφόνευσε τον πρώτον τολμηρόν έπιδρομέα, ο οποίος έπεχείρησε να άνέβη στα τείχη. Αργότερα έτρεψεν εις φυγήν εκατόν χιλιάδες Άβάρους και Σλαύους, οι όποιοι έπανικοβλήθηκαν, όταν τον είδαν επάνω στ' άσπρο άτι του με μια άστροφερή στολή. Κατά τον ίδιο τρόπο κατέτρόπωσε πολλά στίφη βαρβάρων—Ιδίως Σλαύων—που είχαν πολιορκήσει κατά ξηράν και κατά θάλασσαν τη Θεσσαλονίκη. Κάποτε που οι Βούλγαροι ύψωσαν ξυλίνους πύργους πύ ύψηλούς από τα τείχη, ο άγιος Δημήτριος με ένα όγκόλιθον, εις τον όποιον είχε χαράξει το όνομά του, κατέστρεψε τις μηχανές τους και τους διέλυσε. Κατά τον 15ον αιώνα ο Μυροβλήτης Άγιος χτύπησε με το δόρυ του τον σάρο των Βουλγάρων Ίωάννη. Και ο Σκυλογιάννης αυτός—όπως τον έλεγαν για την άγριότητά του—έλυσε πανικόβλητος την πολιορκία. Την 26ην Οκτωβρίου του 1912—ήμέραν της έορτής του—έβοήθησε τα ελληνικά στρατεύματα και τον δαφνοσεφί βασιλέα Κωνσταντίνον να εισέλθουν εις την Θεσσαλονίκην.

Οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης τόσο πίστι έδειχναν, που συνήθιζαν να όρκίζονται εις το όνομα του Άγίου λέγοντες τον ισχυρότερον από κάθε άλλον όρκον: «Μά τον σόν και ήμών άπάντων Δημήτριον, τον κηδεμόνα της Θεσσαλονίκης και πολιούχον».

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού Πανεπιστημίου

Η Κωνσταντινούπολις έγνώρισε πολλούς γενναίους και ίκανούς αυτοκράτορας. Ένας από αυτούς είναι και ο Ρωμανός ο Λεκαπηνός. Ο Ρωμανός ένίκησε τους φοβερούς της εποχής του έχθρους, τους Βουλγάρους και τους Άραβας. Τους ένίκησε με τον στρατόν και τον στόλον του, αλλά και με την διπλωματίαν του. Όπως κάθε πόλεμος έτσι και οι πόλεμοι του Ρωμανού είχαν φέρει μεγάλην δυστυχίαν. Πόλεις και χωριά της αυτοκρατορίας είχαν καταστραφή από τους έχθρους. Πολλοί από τους κατοίκους είχαν συλληφθί αιχμάλωτοι. Πολλοί είχαν σαγή από τους έπιδρομείς. Πολλοί ήταν αι οικογένειαι, που είχαν χάσει τους προστάτας των και περισσότεραι ήταν αι χήραι και τα όρφανά. Η φτώχεια και η δυστυχία ήτο μεγάλη. Όπως συμβαίνει πάντοτε εις παρομοίας περιπτώσεις, έτσι και τότε, πολλοί από τας έπαρχίας άπηλπισμένοι κατέφυγαν εις την πρωτεύουσαν, διότι εκεί έπίστευαν ότι θα εύρουν άνακούφισιν από τα δεινά των. Έτσι ο αριθμός των πτωχών της Κωνσταντινουπόλεως έμεγάλωσεν. Τα ύπόστεγα της αγοράς, οι περίβολοι των έκκλησιών, τα άψιδωτά κοιλώματα των τειχών είχαν γεμίσει από δυστυχισμένους. Άστεγοι, νηστικοί και σχεδόν γυμνοί ήλπιζαν εις τον παντοδύναμον Θεόν και εις τον καλόν βασιλέα των, τον Ρωμανόν. Ός να μη έφθανεν η πείνα και η γύμνια των, έπτεσε βαρύς χειμών, τόσο βαρύς ώστε επάγωσαν τα πάντα εις την πρωτεύουσαν επί εκατόν είκοσι ημέρας. Τους άδυνατισμένους εκείνους από την πείναν και τας κακουχίας ήρχισε να θερίζη ο θάνατος. Τόσοι δέ ήταν εκείνοι οι όποιοι άπέθνησκον κάθε ήμέραν, ώστε οι ζώντες δεν έπρόφθαναν να τους θάπτουν. Κατά την τρομεράν εκείνην στιγμήν έφάνη πράγματι η Θεία Πρόνοια. Ο φιλόπτωχος και καλός χριστιανός, ο αυτοκράτωρ Ρωμανός έσπευσε να βοηθήση τους δυστυχισμένους. Φροντίζει διά την προστασίαν των από το φοβερό κρύο

και από την πείναν των, η όποία το έκαμνε πιό φοβερό.

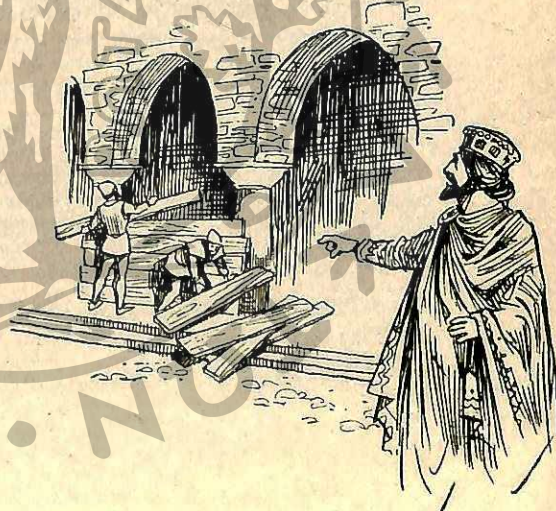
Κάθε πόλις εις την βυζαντινήν αυτοκρατορίαν είχε άπαραιτήτως και την αγοράν της. Η αγορά ήτο ένας χώρος μεγάλος με στέγην, η όποία έστηρίζετο επάνω εις άψίδας. Άπετελείτο με άλλας λέξεις από στοάς. Και εκεί, καθώς είπομεν, είχαν ζητήσει καταφύγιον οι άστεγοι πτωχοί και εκεί τους έθέρizεν η πείνα και η παγωνιά. Ο Ρωμανός διά να τους σώση από το κρύο διέταξε να φράξουν με σανίδια κάθε άνοιγμα των στοών, όχι μόνον δέ αυτό, αλλά και να χωρίσουν τον μεγάλον εκείνον χώρον με σανίδια επίσης εις μικρότερους χώρους, δηλ. εις παραπήγματα θα έλέγαμεν σήμερα, εις σπιτάκια. Διά να ζήσουν όμως οι πτωχοί εκείνοι, καθώς και οι άλλοι, οι όποιοι είχαν ένρει καταφύγιον εις τόν χώρον των έκκλησιών της Κωνσταντινουπόλεως, έπρεπε να έχουν τα μέσα διά να γλυτώσουν από την πείναν. Αυτά τα δωσε, ποίος άλλος από τον αυτοκράτορα Ρωμανόν; Διέταξε τους άρμόδιους ύπαλλήλους να μοιράζουν εις τους πτωχούς κάθε μήνα ώρισμένον ποσόν χρημάτων, με τα όποια εκείνοι θα ήμπορούσαν να έξασφαλίσουν την τροφήν των.

Τα μέτρα αυτά ύπερ των πτωχών κατά τον άπαισίον εκείνον χειμώνα άποδεικνύουν, άναμφιβόλως, την καλωσύνην της ψυχής του Ρωμανού, την άγάπην του διά τους ανθρώπους, που ύπέφεραν. Δεν περιωρίσθη όμως μόνον εις αυτά. Έκαμε και κάτι άλλο άκόμη, το όποιον και αυτό φανερώνει την καλήν του ψυχήν, καθώς

και την μεγάλην του ταπεινοφροσύνην. Όρισε κάθε ήμέραν να τρώγουν μαζί του εις τα άνάκτορα τρεις πτωχοί, εις τους όποιους, όταν έφευγαν, έδιδε ως φιλοδώρημα και από ένα χρυσούν νόμισμα. Έπειδή δέ δεν ήταν μόνον λαϊκοί πτωχοί, αλλά και πολλοί καλόγηροι ώρισε κάθε Τετάρτην και Παρασκευήν να τρώγουν μαζί του τρεις πτωχοί καλόγηροι. Και εις αυτούς, όταν μετά το φαγητόν έφευγαν από τα άνάκτορα, έδιδεν από ένα χρυσούν νόμισμα.

Τό ότι ο Ρωμανός συνέτρωγε με τους πλέον ταπεινούς και άδυνάτους από τους ύπηκόους του δεν πρέπει να θεωρηθί δημοκοπία, καθώς λέγομεν σήμερα. Τό έκαμνε, διότι ήτο πιστός χριστιανός και διότι έπίστευεν εις την ματαιότητα των έγκοσμίων. Η ζωή του ήτο άυστηρά και σχεδόν μοναστική. Και πράγματι όταν έτρωγε, συνέβαινε κάτι, το όποιον μόνον εις τα μοναστήρια έγίνετο: είχε κάποιον, ο οποίος καθ' όλην την διάρκειαν του φαγητού, άνεγίνωσκε την Άγίαν Γραφήν. Με άλλας λέξεις ήθελε μαζί με το σωμα του να τρέφη και την χριστιανικήν του ψυχήν. Την άφοσίωσίν του εις την χριστιανικήν πίστιν και έκκλησίαν έδειξε και με άλλους τρόπους. Εις την πρωτεύουσαν δεν έμεινεν έκκλησία, διά την όποιαν να μη έξοδεύση χρήματα διά την καλύτεραν φωταγωγήσιν και διά την λαμπροτέραν διακόσμησίν της. Όχι δέ μόνον τοϋτο, άλλ' έπειδή ύπήρχον μοναστήρια με πτωχούς μοναχούς, διέταξε να στέλλουν από το ιδιαίτερόν του ταμείον κάθε έτος ώρισμένα χρήματα προς ένίσχυσίν των. Όταν δέ τέλος η άχαριστία των ανθρώπων ήνάγκασε τον Ρωμανόν να έγκαταλείψη τον θρόνον του, εις μοναστήριον εύρε καταφύγιον και εις το μοναχικόν σχήμα παρηγορίαν.

Ο Ρωμανός διέταξε να φράξουν τ' άνοίγματα με σανίδια.

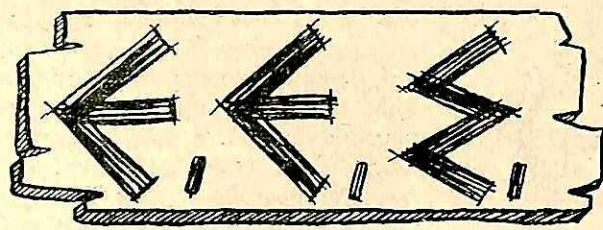
Ι. ΠΟΛΕΜΗ

Η Σαλονίκη που έσβηνε με τοϋ καιροϋ το διάβα—
—καητήλι που τρεμόφωτο γα λάδι λαχταρά—
—αποβραδς κοιμήθηκε δυστυχισμένη, σκλάβα
και την αλγούλα ξύπνησεν άρχόντισσα, κυρά.

Κι η σκλάβα ξύπνησε με μιάς πετιέται απ' το κρεβάτι
τα ξαφνιασμένα μάτια της στα κάστρα της κολλά.
"Οχι δεν ήταν όνειρο, να τη ή παρθένα, να τη!
όμορφη, γαλανόλευκη με το σταυρό ψηλά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τί να βλεπε στον ύπνο της, τί να 'ταν τ' όνειρό της;
— Τον "Αϊ Δημήτρη" έβλεπε στ' άτι του το γοργό,
που ροβολώντας έκραζε με τη φωνή της νιότης:
«Άνοιξε πόρτα της σκλαβιάς, ή λευτεριά ελμ' έγώ!»

ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

Την 20ήν και 23ήν 'Οκτωβρίου Ε.Ε. διενεργείται εις όλον κληρον την 'Ελλάδα ο ετήσιος έρανος υπέρ του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού.

Η κατ' έτος διενέργεια του έρανου τούτου δίδει εις τους 'Ελληνες την ευκαιρίαν να έκδηλώσουν, κατά τον χριστιανικώτερον τρόπον, την αδελφικήν αλληλεγγύην, ήτις πρέπει να τους συνδέη, συγχρόνως δέ παρέχει την ήθικην ικανοποίησιν της έμπράκτου έκδηλώσεως της προσηλωσεώς των εις τα έρυθροσταυρικά ιδεώδη, όμοια των όποιων δέν έχει να επιδείξη ο Κόσμος μετά την διδασκαλίαν του Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού «'Αγαπάτε 'Αλλήλους». Οί μικροί 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίται, οί όποιοι γαλουχούνται με τα 'Ερυθροσταυρικά ιδεώδη, γνωρίζουν καλώς τα ιδανικά αυτά, τα ένστερνίζονται, πιστεύουν εις αυτά και ανδρούμενοι γίνονται οί διαπρύσιοι κήρυκες αυτών με την βαθειάν συναίσθησιν ότι τοιοιτοτρόπως έκδηλώνουν την πίστιν των προς τα διδάγματα της Θρησκείας μας και συνεχίζουν την μακραίωνα ιστορίαν μας προσθέτοντες και αυτοί ένα κρίκον εις την υπερτρισχιλιετή ιστορίαν του έθνους μας.

Είμεθα βέβαιοι ότι και έφετος οί 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίται θα έργασθουν έν τώ μέτρω των δυνάμεών των διά την μεγαλύτεραν δυνατήν έπιτυχίαν του έρανου 1960.

ΑΡΩΓΗ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΚΟΓΚΟ

Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός ανταποκρινόμενος εις έκκλησιν του Διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού, περί παροχής 'Ιατρικής βοήθειας εις Κογκό, συνετείλε των γνωστών εις την περιοχην αυτήν γεγονότων, απέστειλε, την 8ην Αύγουστου υπό την άρχηγίαν του χειρουργού 'Ιατρού κ. Γαλήνη δύο ομάδας βοήθειας άπαρτιζόμενας έκ 3 'Ιατρών και 5 πεπειραμένων αδελφών, αί όποιοί είχαν ήδη συμμετάσχει εις πλείστας ειδικάς άποστολάς.

Πρό της άναχωρήσεώς των έγινόντο δεκταί υπό του Προέδρου του ΕΕΣ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ό όποιος έδωκε εις αυτάς τας δεούσας οδηγίας και συστάσεις τονίσας τον καθάρως 'Ερυθροσταυρικών χαρακτήρα της άποστολής των και τό γεγονός ότι θα μεταβώσιν εις χώραν, έν τη όποιά οί άποικοί 'Ελληνες συνέβαλον εις την πρόοδόν της και έκτιμώνται ιδιαίτερώς υπό των Ιθαγενών.

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ

Κατόπιν σχετικού τηλεγραφήματος του έν Βρυξέλλαις Πρεσβευτού της 'Ελλάδος κ. Πολίτη, ό 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός παρέλαβε την 9ην Αύγουστου έκ του άεροδρομίου του 'Ελληνικού πέντε 'Ελληνόπαιδας ηλικίας 4-12 έτών, οί όποιοί έταξίδευσαν χωρίς τας οικογενείας των και προώθησε τούτους εις τους έν 'Ελλάδι συγγενείς των.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΛΙΒΕΡΙΑΝΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Εις έκτέλεισιν προγράμματος του έν Γενεύη Συνδέσμου των 'Ερυθρών Σταυρών, ταξιδίων μελετών, άφίχθη εις την 'Ελλάδα την 20ήν Αύγουστου ή αντιπρόσωπος του Λιβεριανού 'Ερυθρού Σταυρού, Κα Σ. Ρώς.

Η Κα Ρώς παρέμεινε έν 'Ελλάδι, επί 10ήμερον ως φιλοξενουμένη του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού.

Κατά τό διάστημα τούτο αυτή έπισκέφθη τά Γραφεία του Ε.Ε.Σ., ένήμερωθείσα επί της οργανώσεως και λειτουργίας του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού Νεότητος, τά διάφορα ιδρύματα του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού, αρχαιολογικούς χώρους και παιδικάς κατασκηνώσεις.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού παρέσχε την πρώτην βοήθειαν και έξυπηρέτησε κατά τον λήξαντα μήνα Αύγουστον 7072 άσθενείς και τραυ-

ματίας, έξ ών 3629 τραυματίαι και 1099 έξηκριβωμένοι περιπτώσεις ήσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Ειδικά περιπτώσεις: Τά τροχαία άτυχήματα ανήλθον εις 565, αί ηλεκτροπληξίαι εις 13, αί μεταφερθείσαι εις Μαιευτήρια έπίτοκοι εις 14, τά λοιμώδη νοσήματα εις 55, και αί άπόπειραι αυτοκτονίας εις 88, έκ των όποιων 78 φαρμακευτικά δηλητηριάσεις και 10 δι' άλλων μέσων.

'Επίσης ο Σταθμός Α' Βοηθειών Ε.Ε.Σ. παρέσχε διά του 'Ασυμμάτου αίτηθείσας 'Ιατρικάς οδηγίας εις 10 ποντοπόρα πλοία διά σοβαρώς άσθενούντα μέλη των πληρωμάτων των.

Κατά τον λήξαντα μήνα Αύγουστον τό Κέντρον Αίμοδοσίας Ε.Ε.Σ. έχορήγησεν εις άπόρους πάσχοντας 491 φιάλας αίματος δωρεάν.

Τιμωρίζετε ότι:

Ο 'Ερυθρός Σταυρός είναι ή μόνη μεγάλη ιδέα, για την διάδοσι της όποιας δέν έχύθη ούτε μία σταγόνα αίματος;

Όλα τά είδη των θρησκειών αντιπροσωπεύονται εις την παγκοσμίαν αυτήν οργάνωσιν (Βουδισταί, Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, 'Ισραηλίται κ.λ.π.);

Πλέον των 100 έκατομμυρίων δολλαρίων διετεθήσαν από τους Ε. Σ. των διαφόρων χωρών υπέρ των θυμάτων θεομηνιών και προσφύγων εις άπάντησιν έκκλησεων του Συνδέσμου των 'Ερυθρών Σταυρών από του 1949 και έντεϋθεν;

Ένενηντα Κράτη είναι μέλη μιās ή περισσοτέρων συνθηκών Γενεύης του 1864, 1906, 1929 και 1949;

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Έκείνος, ό όποιος δέχεται μια καλή πράξι, δέν πρέπει να την ξεχνά ποτέ.

Έκείνος, ό όποιος κάνει μια καλή πράξι, δέν πρέπει να τη θυμάται ποτέ.

Η φύσις επιβάλλει εις κάθε άνθρωπον να βοηθή τον συνάνθρωπό του, όποιοσδήποτε και αν είναι, αρκεί ότι είναι άνθρωπος.

Κικέρων

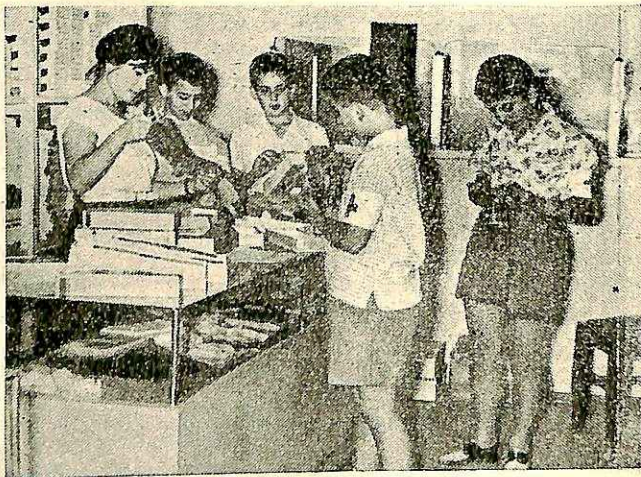
Ποιό είναι τό πιο δύσκολο πράγμα στον κόσμο; Τό «γνώθι σ' αυτόν».

Ποιό είναι τό πιο εύκολο; Να δίνης συμβουλές.

Θαλής ο Μιλήσιος

ΕΣΝ 1ου Δημ. Σχολ. Ζωγράφου 'Αθηνών, συσκευάζουν δέματα διά τά Δημ. Σχολεία Μαυροβουνίου και 'Ανθρακίτου 'Ηπείρου, τά όποία υιοθέτησαν.

Juniors of 1st Elem. School Zographou Athens, packing gifts for the Elem. Schools Mavrounoui and Anthraciti Epirus which they have adopted..

Οί μεγάλες πόλεις του κόσμου

ΡΩΜΗ

(Η αιώνια πόλις)

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έμπ. Συμβούλου

Πολλές είναι σήμερα οί μεγάλες πόλεις, που υπάρχουν σε όλόκληρο τον κόσμο, των όποιων οί κάτοικοι υπερβαίνουν τό 1.000.000. Μεγάλες πόλεις βέβαια υπήρχαν και στην αρχαιότητα, καμιά όμως από τις πόλεις εκείνες δέν έφθανε σε έκτασι και πληθυσμό τις σημερινές.

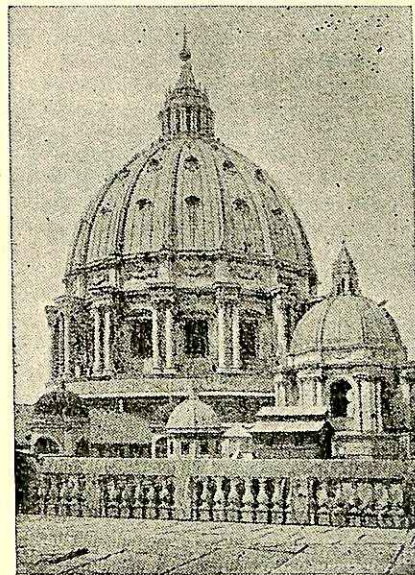
Έκείνο, που έκαμε δυνατή στην εποχή μας τη δημιουργία τόσο μεγάλων πόλεων, είναι πρό παντός ή πρόοδος της μηχανικής και ή ανάπτυξι των μέσων συγκοινωνίας. Η πρόοδος της μηχανικής επιτρέπει την κατασκευή δρόμων, ύπονόμων, ύδραγωγείων, με τά όποια εξασφαλίζεται κυρίως ή καθαριότης και ή προστασία της υγείας των κατοίκων. Τά άφθονα πάλι και γρήγορα μέσα συγκοινωνίας επιτρέπουν τη μεταφορά τροφίμων και άλλων ειδών, τά όποια είναι άπαραίτητα για τη ζωή των κατοίκων των μεγάλων πόλεων.

Στην ανάπτυξι των μεγάλων πόλεων έβοήθησε άκόμη στη σημερινή εποχή και ή τεραστία ανάπτυξις της βιομηχανίας, διότι στά μεγάλα εργοστάσια βρίσκουν δουλειά χιλιάδες άνθρωποι, οί όποιοι έτσι εξασφαλίζουν τά μέσα της συντηρήσεώς των.

Πολλές από τις σημερινές πόλεις είναι χτισμένες στις ίδιες θέσεις, που υπήρχαν μεγάλες πόλεις στην αρχαία εποχή. Άλλες όμως είναι δημιουργήματα των τελευταίων αιώνων. Συχνά δέ συμβαίνει κάθε μεγάλη πόλις να έχη και κάποιο χαρακτηριστικό οικόδομημα, που άποτελεί, σαν να είπαμε, τό ιδιαίτερο γνώρισμά της. Έτσι ή 'Αθήνα μας έχει την

'Ακρόπολι, τό Παρίσι τον πύργο του 'Αίφελ, ή Νέα 'Υόρκη τό άγαλμα της 'Ελευθερίας και άλλες άλλα.

Μιά από τις μεγάλες πόλεις του κόσμου, χτισμένη μάλιστα στην ίδια θέση, που βρισκόταν και στην αρχαιότητα μεγάλη πόλις, είναι ή Ρώμη, ή πρωτεύουσα της 'Ιταλίας. Σ' αυτήν,

Ο θόλος του ναού του 'Αγίου Πέτρου, που ένθυμίζει βυζαντινό ναό

όπως ξέρομε, κατά τον περασμένο Αύγουστο έγιναν οί 'Ολυμπιακοί άγώνες της 17ης 'Ολυμπιάδος και μαζεϋθηκαν εκεί άθλητες από όλα τά μέρη του κόσμου να αγωνισθούν, όπως στην αρχαία εποχή μαζεύονταν στην 'Ολυμπία άθλητες από όλα τά μέρη της 'Ελλάδος κάθε τέσσερα χρόνια και αγωνίζονταν για τό βρα-

Η πρόσοψις του Ναού του 'Αγίου Πέτρου

βείο της νίκης, ένα κλαδί άγριελιάς.

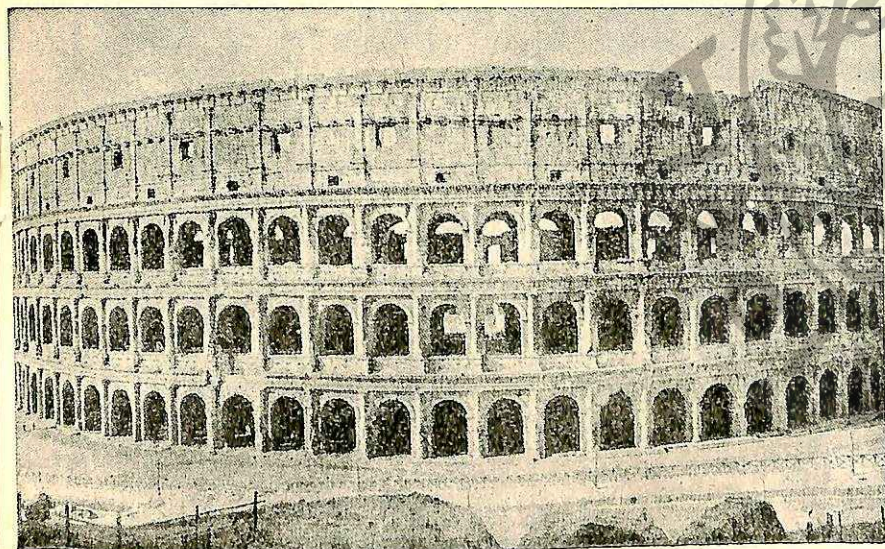
Η Ρώμη ώνομάσθηκε από την αρχαιότητα και μέχρι σήμερα λέγεται άλλοιώς και «αίωνια πόλις», διότι κατά τη μυθολογία έχτιστηκε από τον Ρωμύλο 750 χρόνια π.Χ. και εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα. Επί πολλούς αιώνες ήταν ή πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ή όποια υπήρξε τό μεγαλύτερο κράτος της αρχαίας εποχής και ένα από τά μεγαλύτερα κράτη, που έδημιουργήθηκαν ποτέ στον κόσμο.

Άλλά και όταν διαλύθηκε ή ρωμαϊκή αυτοκρατορία, ή Ρώμη εξακολουθήσε να είναι ή πνευματική πρωτεύουσα πολλών έκατομμυρίων ανθρώπων, διότι εκεί εύρίσκεται ή έδρα του Πάπα, ό όποιος είναι ό ανώτατος θρησκευτικός άρχηγός των καθολικών όλου του κόσμου.

Οί Ρωμαίοι αυτοκράτορες έστόλισαν την πρωτεύουσά τους με λαμπρά μνημεία, των όποιων τά έρείπια στολίζουν μέχρι σήμερα τη Ρώμη και γίνονται αίτια να μαζεύονται εκεί χιλιάδες ξένοι για να τά θαυμάσουν. Άλλά και οί Πάπες έχτισαν επίσης ωραιότατα μνημεία, και ιδίως ναούς, που προκαλούν τό θαυμασμό του επισκέπτη.

Από τά μνημεία της ειδωλολατρικής εποχής τό πιο αξιοθαύμαστο είναι τό Κολοσσαίον, τό χαρακτηριστικό μνημείο της Ρώμης. Καί από τά χριστιανικά οικόδομήματα τό ωραιότερο και μεγαλοπρεπέστερο είναι ο ναός του 'Αγίου Πέτρου.

Τό Κολοσσαίον ήταν 'Αμφιθέατρο. Τό χτίσιμό του ήρχισε ο αυτοκράτορας Βεσπασιανός τό 72 μ.Χ., τό (συνέχεια εις σελ. 10)

Τό Κολοσσαίον της Ρώμης όπως είναι σήμερα

ΤΑ ΝΕΦΗ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ
Υφηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

Τὰ νέφη γνωστά επίσης και με τὸ ὄνομα σύννεφα, εἶναι ἓνα σύνολον συμπεπνωμένων ὑδρατμῶν. Οἱ ὑδρατμοὶ αὐτοὶ προέρχονται κυρίως ἀπ' τὴν ἐξάτμιση τῶν ὑγρῶν γηίνων ἐπιφανειῶν (θάλασσα, λίμναι κτλ.) καὶ ὅταν λόγω τῆς ψύξεως γίνεται ἡ συμπύκνωσις τῶν, σχηματίζονται τὰ νέφη, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρὰ ὑδροσταγονίδια ἢ ἀπὸ λεπτοτάτους παγοκρυστάλλους, ὅταν ἡ θερμοκρασία συμπυκνώσεως εἶναι μικρότερα τοῦ μηδενός.

Ἡ θεωρία ὅτι τὰ νέφη ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑδροσταγονίδια δὲν εἶναι νέα, ἀλλὰ διευτυπώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς Μετεωρολογίας, τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ Σταγειρίτης φιλόσοφος ἡσχολήθη ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν φαινομενικὴν αἰώρησιν τῶν νεφῶν ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαιρας, τὴν ὁποῖαν ἀπέδιδε εἰς τὴν μικρομέρειαν τῶν ὑδροσταγονιδίων. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως τὰ νέφη δὲν αἰωροῦνται, ἀλλὰ πάντοτε κινοῦνται καὶ συνεχῶς μετασχηματίζονται.

Ἡ ποικιλία τῶν σχημάτων, πού ἔχουν τὰ νέφη εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ πῇ ὅτι δύο νέφη εἶναι ὁμοία. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ διακρίνῃ κανεὶς στὰ νέφη ἀνθρωπίνους μορφὰς καὶ μαλλιά ζώων, ὄρη καὶ λίμνας, πτηνὰ καὶ τερατώδη ψάρια, ὅπως ἐπίσης καὶ κάθε εἶδους ἀντικείμενα, πού θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία.

Ἡ πρώτη ιδέα τῆς ταξινομήσεως τῶν νεφῶν ὀφείλεται εἰς Ἀγγλους ἐπιστήμονας καὶ ἐφαρμοστικοὺς πρὸ 150 περὶπου ἐτῶν. Κατὰ τὴν ταξινομήσιν ταύτην ἐλήφθη κυρίως ὑπ' ὄψιν ἡ μορφή τῶν νεφῶν καὶ κατετάγησαν ταῦτα εἰς τρεῖς κατηγορίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθησαν λατινικὰ ὀνόματα διεθνῶς γνωστά. Αἱ κατηγορίαι αὗται περιελάμβαναν τὰ νέφη Cirrus (Θύσανοι), Cumulus (σωρεῖται) καὶ Stratus (στρώματα).

Ἀργότερα οἱ Μετεωρολόγοι ἐταξινόμησαν τὰ νέφη ἀναλόγως τοῦ ὕψους αὐτῶν καὶ τὰ κατέταξαν εἰς τὰς ἑξῆς τέσσαρας ομάδας ἢ τύπους.

1) «Τὰ ἀνώτερα» νέφη, τῶν ὁποίων τὸ μέσον ὕψος εἶναι μεγαλύτερον τῶν 6 χιλιομέτρων. Τὰ νέφη ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ παγοκρυστάλλους καὶ εἶναι λευκά. Τὰ κυριώτερα εἶδη τῶν νεφῶν αὐτῶν εἶναι οἱ Θύσανοι, τὰ Θυσανοστρώματα καὶ οἱ Θυσανοσσωρεῖται.

2) «Τὰ μέσα» νέφη μετὰ μέσον ὕψος, πού κυμαίνεται μετὰ 2 καὶ 6 χλμ. Ἡ ὁμάς

αὐτὴ περιλαμβάνει τὰ ὑψιστρώματα καὶ τοὺς ὑψισσώρεις, πρόκειται δὲ περὶ νεφῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑδροσταγονίδια.

3) «Τὰ κατώτερα» νέφη, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑδροσταγονίδια. Εἰς τὴν ὁμάδα αὐτὴν ἀνήκουν οἱ στρωματοσσωρεῖται, τὰ στρώματα καὶ τὰ μελανοστρώματα καὶ εἶναι νέφη, τὰ ὁποῖα παρατρυῦνται εἰς ὕψη κατώτερα τῶν 2 χλμ.

4) Τὰ νέφη «τῶν ἀνοδικῶν ρευμάτων», τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται λόγω ἀνοδικῶν κινήσεων ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαιρας. Τὸ μέσον ὕψος τῶν νεφῶν αὐτῶν (σσωρεῖται καὶ σωρειτομελανίαι) ἀπὸ τὰ 500 μέτρα μπορεῖ καὶ νὰ ὑπερβῇ τὰ 6 χιλόμετρα.

Εἰς τὴν τρίτην ὁμάδα, τῶν κατωτέρων νεφῶν, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ κατατάξῃ καὶ τὴν δμήλην, ἡ ὁποία εἶναι νέφος, πού εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸ ἔδαφος.

Τὸ ὕψος τῶν νεφῶν τῶν διαφόρων τύπων δὲν εἶναι σταθερόν, ἀλλὰ μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν. Γενικῶς ἕκαστος τύπος νεφῶν εὑρίσκεται ὑψηλότερα τὸ θέρος παρὰ τὸν χειμῶνα, χαμηλότερα ὑπεράνω ὑγρῶν περιοχῶν παρὰ ὑπεράνω ἐρήμων καὶ ἐλαττοῦται ἐπίσης τὸ ὕψος τὸν μετὰ τὴν αὐξησιν τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους.

Πλὴν τοῦ εἶδους τῶν νεφῶν εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίζουν οἱ εἰδικοί καὶ τὴν λεγομένην «νέφωση», δηλ. τὴν ἔκτασιν τοῦ οὐρανοῦ θόλου, ἡ ὁποία καλύπτεται

ΡΩΜΗ

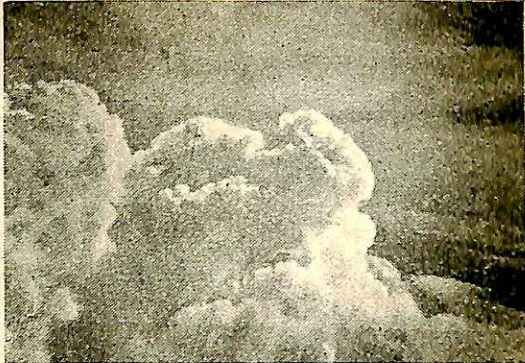
(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 9)

συνέχισε ὁ Νέρων καὶ τὸ ἀπετελεῖωσεν ὁ Δομιτιανός. Μέσα σ' αὐτὸ ἐγένοντο θηριομαχίαι καὶ μονομαχίαι, ἀκόμη καὶ ναυμαχίαι, τίς ὁποῖες παρακολουθοῦσε ὁ λαός, ὅπως ἐμεῖς παρακολουθοῦμε σήμερα τοὺς ἀγῶνες στὸ στάδιο. Μέσα στὸ Κολοσσαῖον, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐμαρτύρησαν καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ κατὰ τοὺς διωγμούς.

Τὸ σχῆμά του εἶναι ὠοειδές. Ἡ περιφέρειά του φθάνει τὰ 524 μ., ὁ μέγας του ἄξονας εἶναι 188 μ., ὁ μικρὸς ἄξονας 155 καὶ τὸ ὕψος του ἔφθανε τὰ 48 μέτρα. Ἡμποροῦσε δὲ νὰ χωρέσῃ 80.000 θεατὰς.

Ὅταν ἐπαψαν νὰ γίνωνται ἐκεῖ οἱ εἰδωλοατρικὸι ἀγῶνες, τὸ Κολοσσαῖον ἐχρησιμοποίηθη ὡς φρούριον. Κατόπιν ἀρχισαν νὰ τὸ γκρεμίζουν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ ὑλικά του γιὰ νὰ χτίσουν ἄλλα οἰκοδομήματα. Ἐτσι τὸ Κολοσσαῖον, πού διετηρεῖτο σχεδὸν ἀκέραιον, ἐρειπώθηκε ἀρκετά. Σήμερα ἔχουν γίνεῖ πολλὲς ἐργασίαι ἀναστηλώσεως γιὰ νὰ μὴ γκρεμιστῇ τελείως.

Ἀλλ' ἂν τὸ Κολοσσαῖον προκαλεῖ τὴν κατάπληξιν τοῦ ἐπισκέπτη μετὰ τὸν ὄγκο του, πολὺ περισσότερο προκαλεῖ τὸ θαυμασμό μετὰ τὴν ὡραιότητά του ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Πέτρου,

Τυπικὴ μορφή κατωτέρων νεφῶν

ὑπὸ νεφῶν. Ἡ νέφωση μετᾶται μετὰ τὴν βοήθειαν κλίμακος ἀπὸ 0 (οὐρανὸς αἰθριος) ἕως 8 (οὐρανὸς νεφосκεπής), παρουνιάζει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν μεγίστην τῆς τιμῆς τὰς μεσημβρινὰς ὥρας καὶ τὴν ἐλαχίστην κατὰ τὰς ἑσπερινὰς.

Τὰ νέφη θεωροῦνται ὡς πρωταρχικὸν στοιχεῖον τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν εἰδικῶν ὀργάνων, «τῶν νεφροσκοπίων», παρακολουθεῖται ἐπισταμένως τὸ ὕψος, ἡ διεύθυνσις, ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἐξέλιξις γενικῶς τῶν νεφῶν κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 24ώρου.

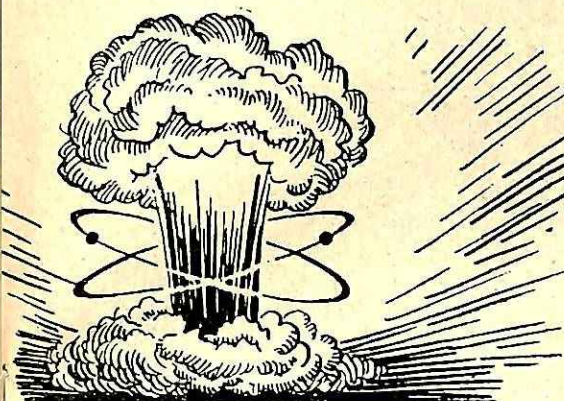
Πλὴν τῶν φυσικῶν δημιουργοῦνται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τεχνητὰ νέφη. Αἱ παντὸς εἶδους ἀτμομηχαναὶ καὶ αἱ ἐκρήξεις τῶν ἀτομικῶν βομβῶν δημιουργοῦν νέφη ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἐκπνοὴ μᾶς κατὰ τὰς ψυχρὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Ἱστορικόν, ἐξ ἄλλου, θὰ μείνῃ τὸ ὄνομασθὲν «νέφος νατορίου» πού πυραύλου, ὁ ὁποῖος προσεγειώθη εἰς τὴν Σελήνην κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1959.

ὁ μεγαλύτερος χριστιανικὸς ναὸς καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα οἰκοδομήματα, πού υπάρχουν στὸν κόσμον.

Ὁ σημερινὸς Ἅγιος Πέτρος εἶναι χτισμένος στὴ θέσιν παλαιότερον ὁμολογίου βυζαντινοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἔθανε γιὰ τὴν ὡραιότητα καὶ τὴ χάριν του. Καὶ ὁ πρῶτος ναὸς καὶ ὁ δεύτερος εἶναι χτισμένοι στὴ θέσιν, ὅπου κατὰ τὴ Χριστιανικὴ παράδοσιν ἐμαρτύρησε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὁ σημερινὸς ναὸς ἄρχισε νὰ κτίζεται τὸ 1452, καὶ ἐπέρασαν πολλοὶ αἰῶνες ὅσο νὰ τελειώσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀρχικὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ ὑπέστη διάφορες μεταβολές. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ ὁ Ἅγιος Πέτρος, μετὰ τὸν τρούλλο του, πού ἐνθυμίζει τοὺς βυζαντινοὺς ναοὺς, μετὰ τίς κολῶνες, πού τὸν περιβάλλουν, παραμένει ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα χριστιανικὰ μνημεῖα.

Ἡ Ρώμη βέβαια πρωτεύουσα τῆς μεγαλύτερας αὐτοκρατορίας τοῦ ἀρχαίου κόσμου, πνευματικὴ πρωτεύουσα τῶν καθολικῶν Χριστιανῶν καὶ πρωτεύουσα τοῦ σημερινοῦ Ἰταλικοῦ κράτους, ἔχει καὶ ἄλλα πολλὰ ἀξιοθαύμαστα ἀρχαῖα καὶ χριστιανικὰ μνημεῖα. Τὸ Κολοσσαῖον ὅμως καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος παραμένει τὰ πῶς χαρακτηριστικὰ γιὰ τὴν αἰωνία Πόλιν.

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια

Καὶ τὰ προβλήματά της

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

εἶναι ὁ ὀρείχαλκος (κράμα χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου) ἡ ἐποχὴ δὲ ἐκείνη διήρκεσε ὀλίγας χιλιάδας ἐτῶν καὶ ὀνομάζεται ἐποχὴ τοῦ **ὀρείχαλκου**. Ἐπειτα ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν κατασκευὴν ἐργαλείων καὶ ὄπλων ὁ σίδηρος καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καλεῖται ἐποχὴ τοῦ **σιδήρου**. Ἡ ἐποχὴ τοῦ σιδήρου ἤρχισε μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Τροίας, περὶ τὸ 1100 π.Χ. καὶ διήρκεσε μέχρι τὸ 1945 ὅτε ἐχρησιμοποιήθη ἡ πρώτη ἀτομικὴ βόμβα. Ἐκτοτε ἡ ἐποχὴ, τὴν ὁποῖαν ζῶμεν, ὀνομάζεται ἀτομικὴ ἐποχὴ. Ἡ ἀτομικὴ ἐποχὴ ἔχει δημιουργήσει ἓνα σωρὸν προβλημάτων. Τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶναι δύο εἰδῶν· προβλήματα εἰρηνικὰ καὶ προβλήματα πολεμικά. Εἰς τὰ ἀτομικὰ καλούμενα ὄπλα, ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια χρησιμοποιεῖται ὑπὸ μορφὴν ἀτομικῶν βομβῶν, τὰς ὁποίας μεταφέρουν ἀεροπλάνα, ἢ ρίπτουν πύραυλοι ἢ τηλεβόλα καὶ ἐπιφέρει πολὺ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅλοι ἐλπίζουν ὅτι μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου θὰ βελτιωθῇ πολὺ.

Ὁ ἀνθρώπος διὰ νὰ ζῇ καταβάλλει ἐνέργειαν. Ὁ γεωργὸς καταβάλλει ἐνέργειαν διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ χωράφι του, ὁ ἐργάτης καταβάλλει ἐνέργειαν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐργασίαν του. Τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς εἶναι ἀναποσπᾶστος συνδεμένος μετὰ τὸν τρόπον, μετὰ τὸν

ὁποῖον ὁ ἀνθρώπος ἡμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσει ἐνέργειαν. Ἐνέργειαν μᾶς δίδει ὁ πνέων ἄνεμος, τὸ πίπτον ἀπὸ ὕψους ὕδωρ, ὁ καίμενος ἀνθραξ καὶ τὸ πετρέλαιον. Τεράστια ποσὰ ἐνεργείας μᾶς παρέχει δωρεὰν καὶ καθημερινῶς ὁ ἥλιος. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως δὲν ἔχει εὑρεθῇ κατάλληλος τρόπος διὰ νὰ λαμβάνωμεν τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν. Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια λαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ διάφορα σώματα καὶ εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἐκείνης τὴν ὁποῖαν μᾶς δίδει ὁ ἀνθραξ καὶ τὸ πετρέλαιον. Ὑπολογίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τὴν πάροδον 50-100 ἐτῶν θὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν γῆν ἀποθέματα ἀνθρακος καὶ πετρελαίου θὰ ἐξαντληθοῦν. Εἶναι λοιπὸν ἐπείγον καὶ ἀναγκαῖότατον πρόβλημα διὰ τὸν ἀνθρώπον νὰ ἐπινοήσῃ τρόπους εὐθηρῆς λήψεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ καθίσταται ὀξύτερον, διότι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς αὐξάνει γρήγορα καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐνέργειαν γίνονται καθημερινῶς καὶ μεγαλύτεραι.

Μετὰ τὴν σημερινὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1977 οἱ ἀνθρώποι ἐπὶ τῆς γῆς θὰ εἶναι 4 δισεκατομμύρια, ἐν ὥ κατὰ τὸ ἔτος 2000 θὰ εἶναι 6 δισεκατομμύρια. Αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἰς ἐνέργειαν (π.χ. ἠλεκτρικὴν διὰ τὸ φῶς, τὴν κίνησιν, θέρμανσιν κλπ.) δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ καλυφθοῦν κατ' ἄλλον τρόπον παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν. Ὅσον εὐκόλουν ὅμως εἶναι νὰ λέγεται ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια θὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων διὰ μερικὰς δεκάδας ἢ ἔστω καὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν, ἄλλο τόσο δυσκόλουν εἶναι νὰ εὑρεθοῦν αἱ κατάλληλοι τρόποι, πρὸ παντὸς ἀπλοὶ καὶ εὐθηνοί, διὰ νὰ λαμβάνωμεν τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν. Οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου ἐργάζονται ἐντατικὰ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἐμεῖς πνοὲς μιᾶς ἀνοιξῆς, μιᾶς σκέψης ῥοδανγές, στὴν κολυμπήθρα τῆς σπουδῆς, στῆς γνώσεως τῆς πηγῆς βαπτίζομε τῆς πίστεως μᾶς τὰ γαλανὰ φτερά καὶ τῆς ζωῆς μᾶς πλάθομε τὸν πόνο σὲ χαρά.

Ὀλημερὲς στοιβάζομε στ' ὁλόρθο μᾶς κορμὶ δύναμι, χάρι καὶ δημοφιλίᾳ ἐδγενικὴν ὁρμή, τὴν ἀναμμένην ὑψώνοντας τῶν ἀριστείων δάδα καὶ ἐτοιμοὶ νὰ λαμπρύνουμε σὰν πρῶτα τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ πνεῦμα τῶν προγόνων μᾶς καὶ ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ τοῦ χρέους πάντα τὸ στρατὸ μᾶς δείχνουν τοῦ ἱεροῦ καὶ ὅλοι μαζί μετὰ τὴν φωτιὰ τοῦ ἀγῶνα μὲς στὰ στήθια σπουδάζοντας βαδίζομε στὸ φῶς καὶ στὴν ἀλήθεια.

Κι ὁ στοχασμὸς μᾶς καθαρὸς χρυσὸ τὸ μέλλον χτίζει, τ' ἄστρο τῆς πίστεως στὸ Χριστὸ τὸ δρόμο μᾶς φωτίζει, καὶ ἀνθίζει, κρῖνος στῆς ψυχῆς τὸν κόσμον, ἡ καλωσύνη μετὰ τὴν ἀγάπην πλάγι τῆς καὶ τῆ δικαιοσύνης.

Εἰδικὴ μορφή ἀνωτέρων νεφῶν

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. 'Εμπορικής Σχολής Καλαμών με δώρα
διὰ τὸ Γηροκομεῖον καὶ τὰς φυλακὰς Καλαμών.
Juniors of Commercial school Calamata with gifts
for the home for the aged and the prisons of the town.

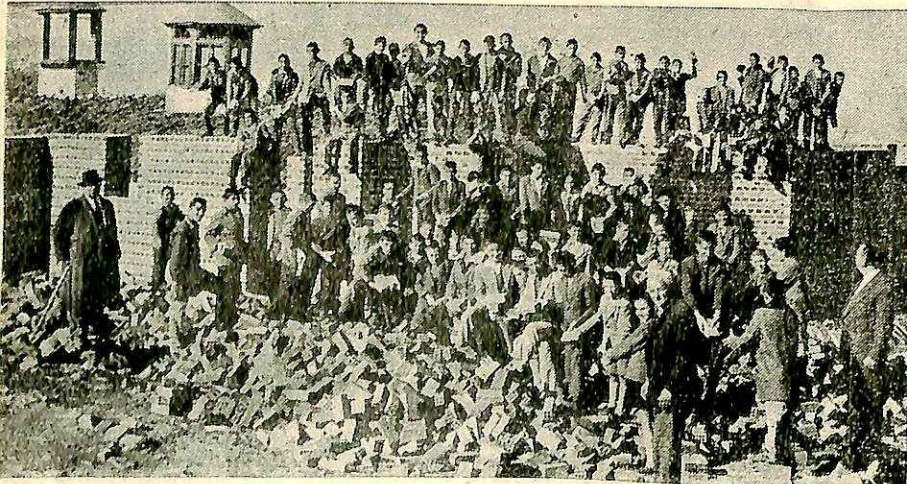

↑ Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Πολυχνίτου—Λέσβου εἰς τὸν
σχολ. κήπον.
Juniors of 1st Elem-School Polychnitos, at their
school garden.

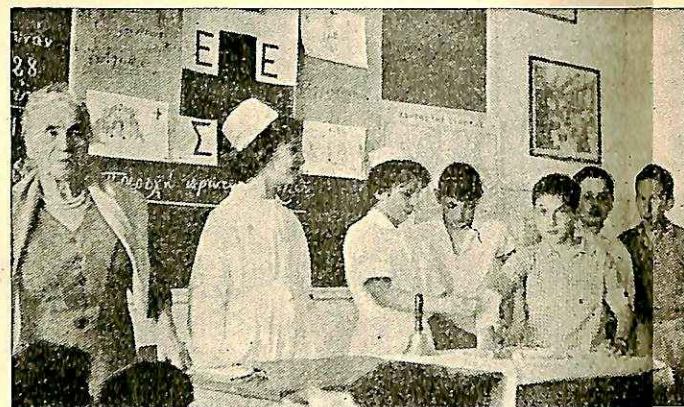

↑ Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. 'Αριδαίας εἰς τὸ 87 φυλάκιον
ὅπου προσέφεραν δώρα εἰς τοὺς στρατιώτας.
Juniors of 2nd Elem-School Arideia offered gifts
to the servicemen at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασιακοῦ Παραρτ. Σερβίων Κοζάνης βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδό-
μησιν.
Juniors of Secondary School Servia, Macedonia helping in the re-
construction. ↓

→ Ε.Σ.Ν. Λυκείου «Ὁ Ἑλληνισμός» Πειραιῶς ἀσχοῦνται εἰς
τὰς ἀ' βοηθείας.
Juniors of Private School
«Hellenismos» Piraeus train-
ing in first aid.

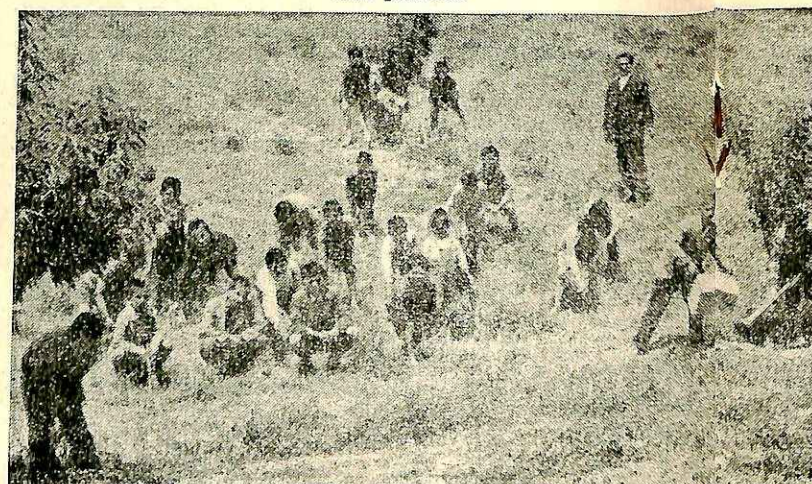
→ Ε.Σ.Ν. τοῦ Λιβαλείου Γυμν.
Θηλέων Χίου ἐβάπτισαν πτωχὸν
βρέφος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 8ης
Μαΐου, ἡμέρας τοῦ Ἐρ. Σταυ-
ροῦ.
Juniors of High School for
girls Chios undertook the ex-
penses for the christening of
a poor baby on the occasion of
May 8th.

→ Ε.Σ.Ν. 82ου Δημ. Σχολ. 'Αθη-
νῶν ἀσχοῦνται εἰς τὰς ἀ' βοή-
θειας.
Juniors of 82nd Elem. School
Athens training in first aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Συκαμίνου 'Αττικῆς περιποιοῦνται τὰ δεινύλλια τοῦ
σχολείου.
Juniors of Elem. School Sycaminos, attending to the trees they
had planted. ↓

Ε.Σ.Ν. Δ' Γυμν. Θηλέων 'Αθηνῶν με δώρα διὰ τὰ
ἀκριτικὰ χωριά, τὰ ὅποια υιοθέτησαν.
Juniors of 4th high School for girls Athens with
gifts for the Schools of remote villages which they
have adopted. ↑

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ροδόλειβους με δέματα διὰ πτωχὰς οἰκο-
γενείας.
Juniors of high School Rhodolivos with parcels for
needy families. ↑

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Γουμνίτσας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Secondary School Goumenitsa planting trees. ↓

→ Ε.Σ.Ν. Στ' Γυμν. Θηλέων 'Α-
θηνῶν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ΕΕΣ
Βούλας ὅπου προσέφεραν δώρα
καὶ ἐψυχαγωγῆσαν τὰ ἐκεῖ νο-
σηλεύοντα παιδιά.
Juniors of 6th high School for
girls Athens at the R.C. Chil-
dren's hospital in Voula.

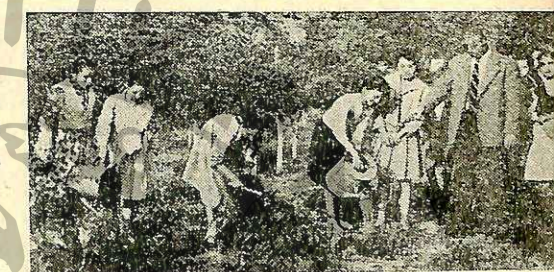
→ Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Ναυ-
πάκτου καταστρέφουν τὶς κά-
μψεις τῶν πεύκων.
Juniors of 3rd Elem. School
Naipactos rid the pinetrees
of the caterpillars.

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λάλα 'Η-
λίας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Lala
Elias planting trees.

→ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Νικολάου Παραμυθίας
ποτίζουν τὰ φυτὰ, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. School St. Nicolas, Epirus
watering the plants they planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μελλί—Μεγάρων εἰς τὸ Σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Meli—Megara in their School garden. ↓

Για να γνωρίσουμε την 'Ελλάδα

Ο ΜΑΛΕΑΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Η θάλασσα φουσκώνει μαυρίζει σαν κατράμι, και τα κύματα πηδούν άπανωτά σαν άτια τρελλά, δαιμονισμένα, όταν φυσά βοριάς στον Μαλέα (Καβομαλιά), το νοτιώτατο αυτό άκρωτήριο της πατρίδος μας, εκεί που τελειώνει ή ήπειρωτική 'Ελλάδα, στην νοτιοανατολική άκρη της Πελοποννήσου, στο νομό Λακωνίας.

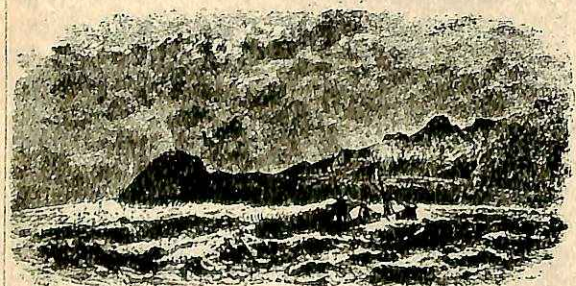
Οί άρχαίοι είχαν για άκρη και τέλος του κόσμου τον Καβομαλιά κι έλεγαν την περίφημη παροιμία: «Μαλέαν δέ κάμψας έπιλάθου των οίκαδε», δηλαδή «όταν περάσης τον Μαλέα ξέχασε το σπίτι σου, ξέχασέ τα όλα».

Τό όνομα Μαλέας συγγενεύει με την λατική λέξη Malus (=κακός), που κι αυτή σχετίζεται με την άρχαιοτάτη ελληνική «μαλερός», δηλαδή όρμητικός, βίαιος.

Άληθινά, ό Καβομαλιάς είναι φοβερός όπως φαντάζει από μακριά τεράστιος με την άγρια μουσούδα του, χωμένη μέσα στα νερά, λές και ρουφάει το πέλαγος κι όρέγεται τα καράβια, που περνούν κοντά του. Τό χρώμα του είναι σκούρο μολυβι κι ή θωριά του άκόμη τρομερώτερη, όταν πλησιάζουμε κοντά. Τότε βλέπουμε ένα βραχοβοούνι ψηλό κάπου 300 μέτρα κι ένα άπαίσιο γκρεμό, όλο σχισμάδες κοκκινόμαυρες, που μοιάζουν με ρυτίδες άγριου γίγαντα, αιώνιου δράκοντα, που τον γέρασαν τα κύματα κι ό χρόνος.

Αυτός ό άπότομος κοφτός γκρεμός έχει μόνος του ύψος πάνω κάτω έκατόν πενήντα μέτρα. Στο πιό άπότομο σημείο του βρίσκεται ό φάρος του Καβομαλιά, χτισμένος από τα 1883. Λίγο πιό πέρα και σχεδόν στο ίδιο ύψος βρίσκεται ένα πλάτωμα, σχηματισμένο από χέρια ανθρώπων.

Παλαιά φωτογραφία του άκρωτηρίου Μαλέα (Καβομαλιά)

Πάνω στο πλάτωμα είναι τα έρείπια της παλαιοτάτης έκκλησίας, που πρέπει να ήταν στους βυζαντινούς χρόνους άφιερωμένη στους Ταξιάρχες ή στον άρχάγγελο Μιχαήλ μόνο. Γιατί σε ξένους χάρτες, παλιούς και σύγχρονους τό άκρωτήριο φέρεται με τό όνομα «κάβος του Άγίου Άγγέλου». Παλιοί δέ ταξιδιώτες και περιηγηται άναφέρουν πάμπολους θρύλους γι' αυτόν τον Άγιο Άγγελο και κυρίως πώς άκουσαν από τους Έλληνες ναυτικούς ότι εκεί μπροστά στον κάβο παρουσιάζεται ό Άρχάγγελος Μιχαήλ άνεμίζοντας τα φτερά του και στέ-

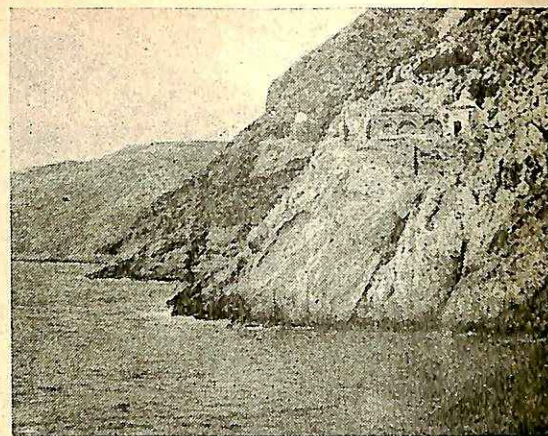

κεται φρουρός άκοίμητος των καραβιών από τη mania των στοιχείων της φύσεως.

Στό μέρος εκείνο είναι σήμερα ένα έκκλησάκι άφιερωμένο στην Άγία Ειρήνη και λίγο μακρύτερα ένα άλλο του «Άγίου Γεωργίου του έν Μαλέω». Εκεί ζούσαν άλλοτε άσκηταί. Παλαιότεροι συγγραφείς, που πέρασαν από τον Καβομαλιά, άναφέρουν πώς έβλεπαν από μακριά τους έρημίτες αυτούς να προσεύχονται για τη σωτηρία των πλοίων, που θαλασσόδεσαν. Όταν ήταν νηνεμία, χτυπούσαν οι καλόγεροι τό καμπανάκι τους κι άπ' τα καράβια σφύριζαν και κατέβαν βάρκα, που πλησίαζε εκεί κοντά για να τους άφιση τρόφιμα.

Κοντά στή θάλασσα φαίνεται και ένα σπήλαιο, που τό δένουν τα κύματα. Μέσα εκεί βρίσκονται σωροί από παλιά κόκκαλα ανθρώπων, καθώς λέν όσοι τόλμησαν να μπουν.

Στό άπόκεντρο σημείον του Καβομαλιά προσπάθησαν στον πόλεμο οι Γερμανοί να κάμουν μι άρωγή

Μαλέας

με την άεροπορία τους. Δεν κατάφεραν τίποτε. Μάλιστα, στην γύρω περιοχή, έπесαν κατ' έπανάληψη άεροπλάνα χτυπημένα από τους κατοίκους με τα κοινά τους όπλα. Στην κατάρρευση, από εκεί έφυγαν για την Κρήτη και την Άφρική οι Άγγλοι. Άργότερα, στην κατοχή, όταν άρχισε ή κρυφή στρατολογία των Έλλήνων κι άθροα διαφυγή στην Αίγυπτο, άπ' τον Καβομαλιά έφευγαν πλήθος βενζινόπλοια κι άνεμότρατες με νέους άπ' όλη την Πελοπόννησο.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Η έκτροπίασις ή γύρισμα του κρασιού.

Τό κρασί παθαίνει μέσα στο βαρέλι πολλές άρρώστιες, που προέρχονται από μικρόβια και πρό παντός, όταν τό άμπέλι, έχει προσβληθή από άρρώστεια. Μεταξύ αυτών υπάρχει και ένα μικρόβιο, που θολώνει τό κρασί, και άλλουιν πολύ και τό χρώμα του. Τα μαύρα κρασιά τότε γίνονται καστανόχρωμα, τα δέ άσπρα καταντούν σκοτεινά. Χαλά έπίσης ή γεύσις και ή όσμη. Αυτή ή άρρώστεια όνομάζεται έκτροπίασις ή γύρισμα. Δεν είναι εύκολό να καταπολεμηθή και μάλιστα, έν την παραμελήσωμε, προσβάλλονται και τα άλλα βαρέλια, που έχομε τυχόν στο κελλάρι μας, από τό μικρόβιο. Χρειάζεται άμέσως να ληφθούν μέτρα, διότι άν περάση έλάχιστος καιρός τό κρασί δεν γιατρεύεται. Η πρώτη μας δουλειά είναι να καταφύγουμε στο χημικό ή τον οινολόγο.

Πόσον καιρό θέλει ή κότα να δημιουργήση τό αυγό.

Μιά κότα, άμα φθάση να γέννά, χρειάζεται 8 μέρες για να παρασκευάση τον κροκό του αυγού μέσα στον οργανισμό της. Για να συμπληρωθή τό αυγό με τον φλοιό του, ή κότα χρειάζεται 8-10 μέρες. Κατά τό διάστημα όμως αυτό, ή κότα, είναι άνάγκη να τσιμπά πετραδάκια, που έχουν άσβέστη χρήσιμο για τον φλοιό, ή άν είναι περιωρισμένη, να της χορηγήται στρεϊδάλευρο, γιατί άλλοιώς τα αυγά θα γεννιούνται με μαλακό φλοιό.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΚΛΗΣΕΩΝ

Διά τον ιατρών περισσότερον παντός άλλου έπαγγελματίου ή έπιστήμονος είναι πολύ σημαντική ή ένημέρωσις του επί του περιεχομένου όλων των τηλεφωνημάτων, τα όποια έγένοντο κατά τον χρόνον της άπουσίας του. Εις τας περιπτώσεις αυτές ό ιατρός έπιθυμεί να έχη πιστήν και ει δυνατόν και ήχητικήν μεταβίβασιν των συνδιαλέξεων.

Πώς όμως είναι δυνατόν να γίνη αυτό, εάν στηριχθή κανείς εις την κλασσικήν μέθοδον της μεταβίβσεως των συνδιαλέξεων από τό πρόσωπον, που παίρνει τό τηλεφώνημα. Η βοήθος νοσοκόμος, ή ύπηρέτρια, ή ένα μέλος της οικογενείας που παίρνει ένα τηλεφώνημα, τό περισσότερο, που κάνει συνήθως, είναι να κρατήση ένα σημείωμα σχετικά με αυτό. Φυσικά οι σημειώσεις του είδους αυτού είναι λακωνικώτατες σαν τηλεγράφημα και ό σημειώνων τα τηλεφωνήματα παραλείπει πολλές φορές να μνημονεύση λεπτομέρειες, τις όποιες ό ίδιος προσωπικώς θεωρεί άνευ σημασίας, ένω τέτοιες λεπτομέρειες μπορεί να είναι για τον ιατρών πολύ σημαντικές. Την ιδεώδη λύσιν, συνεπώς θα άπετέλει μία κατά λέξιν σ τ ε ν ο γ ρ α φ ι κ ή απόδοσις ολοκλήρου της όμιλίας.

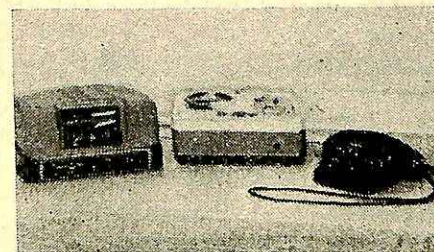
Άσχετως προς τό γεγονός ότι μία καταγραφή του είδους αυτού είναι άδύνατος και, άν άκόμη μπορούσε να γίνη, δεν θάταν παρ' όλα ταύτα τό τηλεφώνημα, ή πιστή ήχητική άναμετάδοσις από «πρώτο χέρι», πράγμα που για ένα πεπειραμένον ιατρών θα άπετέλει σοβαρό στοιχείο για να κρίνη την σοβαρότητα της περιπτώσεως.

Γεννάται έπομένως τό έρώτημα με ποιά άλλα μέσα θα μπορούσε να έχη κανείς πιστή λεκτική και ήχητική άναμετάδοσις ένός τηλεφωνήματος.

Η τεχνική άπαντά εις τό έρώτημα αυτό διά της έγγραφής του τηλεφωνήματος επί ταινίας μαγνητοφώνου κατά τρόπον αυτόματον. Τό τηλεφώνημα εις την περίπτωσιν αυτήν, άποταμίζεται. Ο ιατρός μπορεί να τό άναπαραγάγη άνά πάσαν στιγμήν και μάλιστα κατ' έπανάληψιν.

Προς τον σκοπόν αυτόν υπάρχουν τρεις τρόποι:

1) Έξυπνέτης του τηλεφώνου του ιατρού από πρόσωπο άγράμματο, όπότε τό τηλεφώνημα έγγράφεται επί του Μα-

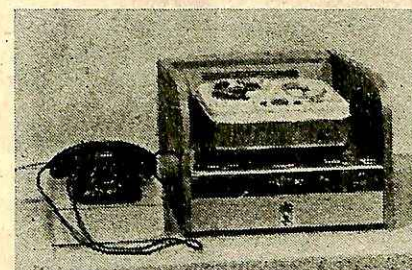
Είς όν 3. Αυτόματος έγγραφή τηλεφωνικής κλήσεως άπεριορίστου διάρκειας. Αυτό έπιτυγχάνεται με τον Τηλεαποδέκτην «Aliphon» (ή συσκευή εις τό άκρον άριστέρον της εικόνας) έν συνδυασμό μετ ά Μαγνητοφώνου Τελεφούν-κεν KL 65 X και τηλεφώνου.

γνητοφώνου, τό όποϊον χειρίζεται τό ίδιο τό πρόσωπο.

2) Αυτόματος άπάντησις του τηλεφωνήματος και έγγραφή του περιεχομένου της όμιλίας του πελάτου προκαθορισμένης διάρκειας.

3) Αυτόματος άπάντησις του τηλεφωνήματος και έγγραφή του περιεχομένου της κλήσεως του πελάτου με ρυθμιζόμενον χρόνον όμιλίας.

Κατά τον πρώτον τρόπον τοποθετείται ένα «έπαγωγίμον» πηνίον (άπό τους κατασκευαστάς ήχογραφικών συσκευών τουτο όνομάζεται θέσις έφαρμογής του τηλεφώνου ή πηνίον τηλεφώνου) με τον άκροδέκτην του εις τό σημείον συνδέσεως (ύποδοχην) του Μικροφώνου ή του Ραδιοφώνου ένός Μαγνητοφώνου. Η συνδεσμολογία αυτή φαίνεται παραστατικά εις την εικόνα 1. Τό πηνίον προσαρμογής στερεώνει κανείς εις την έξωτερικήν επιφάνειαν της τηλεφωνικής συσκευής και

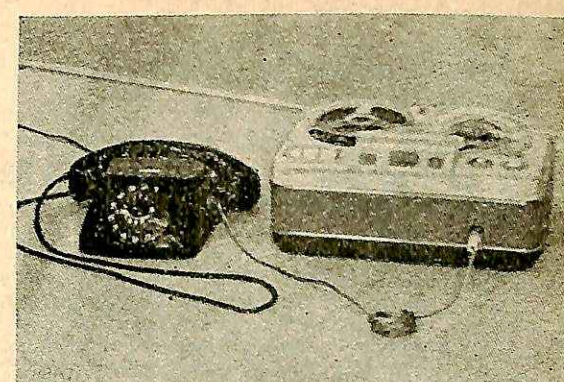
Είς όν 2. Αυτόματος έγγραφή τηλεφωνικής κλήσεως περιωρισμένης διάρκειας (30 δευτερολέπτων) επί ταινίας μαγνητοφώνου. Η συνδεσμολογία είναι κατά τα άλλα ή ίδια με την της 1ης περιπτώσεως

μάλιστα εις τό σημείον, που τό πηνίον θα άποκομίση τό ισχυρότερον ρεύμα έπαγωγής, όταν, άνασηκώνοντας τό άκουστικόν, άκούεται τό σήμα του τηλεφωνικού κέντρου. Η κατάσταση αυτή είναι δυνατόν να διαπιστωθή, κατά τον καλλίτερον τρόπον, όταν εις τό μαγικόν μάτι του Μαγνητοφώνου ή φωτεινή ταινία άποκτήση την μεγαλυτέραν διαπλάτυνσιν της.

Μία τέτοια άπλή συνδεσμολογία δεν θεωρείται έπέμβασις εις τό τηλεφωνικόν δίκτυον, παρ' όλα ταύτα όμως τόσοσν τό έπαγωγικόν πηνίον όσον και τό Μαγνητόφωνον, τό όποϊον συνδέεται, πρέπει να έχουν παραχωρηθή έπίσημως εις έλευθέραν χρήσιν από τό Υπουργείον Τ.Τ.Τ. (ΟΤΕ).

Κατά την πρακτικήν έφαρμογήν τό πρώτον βήμα θα είναι ή έκτέλεσις κάθε άναγής προεργασίας επί του Μαγνητοφώνου, ως π.χ. ή πίεσις προς τα κάτω του πλήκτρου του Μαγνητοφώνου, (είς 4) ώστε τουτο να είναι έτοιμον προς λήψιν. (Υποδεικνύεται εις τους χειριστάς της μεθόδου αυτής εις την άρχήν κάθε τηλεφωνικής κλήσεως' άπελευθερώνουν τό πλήκτρον της ταχείας στάσεως, που φέρει χαρακτηριστικώς τό σύμβολον (Α) και να τό πιέζουν έκ νέου προς τα κάτω μετ την λήξιν του τηλεφωνήματος.

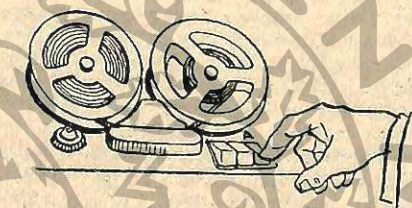
Εις περίπτωσιν, καθ' ήν, παρίσταται

Είς όν 1. Έγγραφή Τηλεφωνικής κλήσεως με την βοήθειαν συσκευής Μαγνητοφώνου Τελεφούνκεν KL 65 X και τηλεφωνικού πηνίου

άνάγκη να ήχογραφηθούν τηλεφωνικαί συνδιαλέξεις, όταν δεν είναι κανείς στό σπίτι, συνιστάται ό έφοδιασμός του Μαγνητοφώνου με την συμπληρωματικήν συσκευήν, όπως εικονίζεται εις την εικόνα 2. Καί ή συσκευή αυτή πρέπει να έχη έγκριση από τό Υπουργείον Τ.Τ.Τ. Η συμπληρωματική αυτή συσκευή περιλαμβάνει μιάν άπλουστευμένην μηχανικήν διάταξιν διά την έγγραφήν και άπόδοσιν του τόνου. Η διάταξις αυτή συνδεσμολογείται εις τό όλον δίκτυον από ειδικούς τεχνικούς των τηλεφωνικών Έταιριών ή ύπαλλήλων του Υπουργείου. Εκτός τουτου όμως, ή όλη συμπληρωματική συσκευή συνδέεται με τό καθαυτό Μαγνητόφωνον μέσω άκροδεκτών και συνδέσεων, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθή τό Μαγνητόφωνον και δι' άλλους σκοπούς, άν χρειασθή.

Όταν ή γενική διάταξις (Μαγνητόφωνον-Τηλέφωνον-συμπληρωματική συσκευή), έν άπουσία του άποδέκτου του τηλεφωνήματος, όρισθή δι' αυτόματον λήψιν, τότε ή αυτόματος αυτή διάταξις ειδοποιεί τον καλούντα, μετ τό τρίτον, κατά σειράν σήμα κλήσεως, με τό άκόλουθον μήνυμα, τό όποϊον έχει έγκριση και θεσπισθή διά τας συσκευάς αυτές ύπό του άρμοδίου Υπουργείου π.χ. Έδω Άθήναι 445-311, Ιατρείον κ. Β. Εις τό Ιατρείον αυτήν την στιγμήν δεν εύρίσκεται κανείς. Δύνασθε όμως να άφήσετε σχετικήν ειδο-

Είς όν 4.

ποίησης διάρκειας 30 δευτερολέπτων, ή όποια άμα τη έπιστροφή του ιατρού κ. Β. θα περιέλθι εις γνώσιν του. Παρακαλώ όμιλήστε τώρα...

Τό εις κύκλωμα συνδεδεμένον Μαγνητόφωνον τίθεται αυτόματως εις λειτουργίαν εύθως ως ήχηση τό πρώτο σήμα κλήσεως του τηλεφώνου. Με τα λόγια: «Παρακαλώ, όμιλήστε τώρα...» άρχίζει και έκτυλίσσεται ή ταινία του Μαγνητοφώνου και έγγράφει τό τηλεφώνημα. Μετ ά παρέλευσιν 30 δευτερολέπτων ειδοποιείται ό καλών με τας λέξεις: «Ευχαριστώ, τό τηλεφώνημα σας κατεγράφη...»

(Συνέχεια εις σελ. 16)

και τότε το Μαγνητόφωνον σταματά
αυτόματως.

Η περιγραφείσα μέθοδος αυτόματου
έγγραφης ενός τηλεφωνήματος διαρκείας
ωρισμένου χρόνου (30 δευτερόλεπτα)
όδηγει, άλλοτε μὲν ἐκ ψυχολογικῶν αἰτί-
ων, άλλοτε δὲ λόγω τοῦ περιορισμένου
χρόνου, εἰς βεβιασμένας καὶ ἀκαταλήπτους
ἐν πολλοῖς πληροφορίας. Δι' αὐτοὺς ἀκρι-
βῶς τοὺς λόγους ἐπενοήθη ἡ διάταξις,
ἡ ὁποία εἰκονίζεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3
φωτογραφίαν. Εἶναι βέβαια δαπανηρά,
ἀλλὰ πλεονεκτεῖ ἀναμφιβόλως τῶν δύο
προηγούμενων. Καὶ ἡ συσκευή αὕτη προ-
υποθέτει τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἀπὸ τὰς ἀρμο-
δίας ἀρχῶς καὶ λειτουργεῖ ὅπως εἰς τὴν
περίπτωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2. Ἡ σημαντι-
κὴ διαφορά συνίσταται κατ' αὐτὴν, ὅτι
μπορεῖ κανεὶς ἀνεν χρονικοῦ περιορισμοῦ
νὰ ἀφήσῃ μίαν παραγγελίαν ἢ ἕνα μήνυμα,
τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδοθῇ κατόπιν πιστὰ
ἀπὸ τὸ Μαγνητόφωνον μόλις ὁ ἀποδέ-
κτης ἐπιστρέψῃ. Ἀφοῦ τελειώσῃ ὁ καλῶν
τὸ τηλεφώνημα, σταματᾷ αυτόματως
ἡ ἐγγραφή εἰς τὸ Μαγνητόφωνον καὶ μά-
λιστα μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς διαλείμ-
ματος ἐξ 8 δευτερολέπτων.

Μὲ ὄλην τὴν τὴν ἡσυχίαν ὁ καλῶν ἐκ-
τελεῖ τὸ τηλεφώνημα, τὸ ὁποῖον ἐκ πεί-
ρας διεπιστώθη ὅτι δὲν διαρκεῖ πέραν τοῦ
ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας. Ἐπειδὴ τὸ ἀπει-
κονιζόμενον Μαγνητόφωνον ἔχει τὴν
ικανότητα νὰ ἐγγράφῃ χωρὶς διακοπῆς
διὰ μίαν ταχύτητα ἐκτυλίξεως τῆς ται-
νίας 4.75 CM δευτερόλεπτον, τόνους καὶ
ὁμίλιας διαρκείας 2 ὥρῶν καὶ 10 λεπτῶν,
μποροῦν νὰ ἐγγραφοῦν καὶ σὲ μὴ τέτοια
ταινία 130 ἕως 260 τηλεφωνήματα.

Μετὰ τὸ πέρασ κάθε τηλεφωνήματος,
καὶ ἀφοῦ μεσολαβήσῃ χρόνος 8 δευτερο-
λέπτων, εἰδοποιεῖται ὁ καλῶν μὲ τὰς
λέξεις: «Εὐχαριστῶ, τὸ τηλεφώνημα σας
ἐλήφθη», καὶ τότε τὸ Μαγνητόφωνον θὰ
διακόψῃ αυτόματως τὴν ἐγγραφήν.

Παρ' ὅλον, πού αἱ συσκευαὶ αὗται πε-
ριορίζουν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδιαλέξε-
ων, διότι εἴτε εὐρίσκεται ὁ παραλήπτης
σπίτι του ἢ εἰς τὸ γραφεῖον του εἴτε ὄχι,
ὁ καλῶν δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβῃ
τὸ τηλεφώνημα 2 ἢ περισσότερας φορᾶς
διὰ νὰ συνδεθῇ μὲ τὸ πρόσωπον, πού
ἐπιθυμεῖ, ἐν τούτοις οἱ ὁργανισμοὶ Τηλε-
πικοινωνιῶν τῶν προηγμένων χωρῶν
προπαγανδίζουν τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν
συνδρομητῶν των μὲ τὰς ἀνω περιγρα-
φείσας συσκευάς, διότι ἀπεδείχθη ὅτι αὗ-
ται ἐξυπηρετοῦν τὸ κοινὸν κατὰ τρόπον
τέλειον καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀσφαλί-
αν, ταχείαν καὶ πιστὴν μετάδοσιν τῶν τηλε-
φωνημάτων.

Γ.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Λαγκαδακίων Ζα-
κύνθου καθαρίζουν τὸ γειτονικὸ δάσος
ἀπὸ τῶν κάμπες
Juniors of Elem. School Lagadakia,
Zante rid the pinetrees of the ca-
terpillars

ΓΙΑΤΙ ὀργάνουμε τὸ ἔδαφος

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Κατὰ τὸ φθινόπωρο καὶ μάλιστα
ὅταν πρωτοβρέξῃ, παρατηροῦμε ὅτι
οἱ γεωργοὶ μας εἶναι ἀνήσυχoi. Ἐ-
τοιμάζουν τὰ ἄροτρα, τὰ ζῶα καὶ
πηγαίνουν στὰ χωράφια τους. Τὸ
χῶμα εἶναι μαλακὸ ἀπὸ τὴν βροχὴν
καὶ εἶναι κατάλληλον γιὰ νὰ τὸ σχίσῃ
τὸ ἰνὺ τοῦ ἄρότρου, τὰ ζῶα τὸ σύ-
ρουν μὲ ὀρεξί καὶ εὐκολία. Δὲν ἀγκο-
μαχοῦν οὔτε ὑποφέρουν, διότι ὁ
καιρὸς εἶναι δροσερός. Αὐτὸ εἶναι τὸ
πρῶτο ὄργωμα, πού ὁ γεωργὸς κά-
μνει στὰ χωράφια του.

Ἀλλὰ γιὰ ποιὸν λόγο ὀργάνουμε;
Τὸ ὄργωμα στὰ χωράφια εἶναι μί-
α ἀνάγκη καὶ πρέπει νὰ γίνεταί γιὰ
πολλοὺς λόγους.

Ὁ πρῶτος εἶναι γιὰ νὰ καταστρέ-
ψωμε τὰ ἀγριόχορτα, πού ἔχουν φυ-
τρῶσαι ἀπὸ τὸ καλοκαίρι, τὰ ὁποῖα
εἶναι ἀφθονα. Καὶ αὐτὰ ὡς ζωντανοὶ
φυτικοὶ ὁργανισμοὶ ἔχουν ἀνάγκη νὰ
τραφοῦν ἀπὸ τὸ χῶμα. Ριζώνουν καὶ
μὲ τὴν ρίζαν τῶν παίρνουν ἀπὸ τὸ
ἔδαφος θρεπτικὰς οὐσίες, μὲ τὴν ὁποίαν
δημιουργοῦν τὰ φύλλα, τοὺς βλα-
στούς, τὰ ἄνθη τους. Οἱ θρεπτικὲς
αὐτὲς οὐσίες μέσα στὸ ἔδαφος, εἶναι
τὸ ἄζωτον, τὸ φωσφόρον, τὸ κάλι,
ὁ ἀσβέστης καὶ πολλὰ ἄλλα χρήσι-
μα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ μητέρα φύσις
μὲ ἀφάνταστὴν ὑπομονὴ ἀποθήκευσε
στὸ χῶμα, μὲ τὸ τσάπισμα τῶν
φυτῶν, μὲ τὴν ἀποσάθρωσιν τῶν
πετρῶν, μὲ τὸν ἀέρα, τὸν ἥλιο, τὴν
βροχὴν. Ὅταν λοιπὸν πρωτοβρέξῃ
καὶ τὸ χῶμα ὑγραυνθῇ, τότε τὰ θρε-
πτικὰ αὐτὰ στοιχεῖα μέσα εἰς τὴν
γῆν διαλύονται καὶ προσφέρονται εἰς
τὰ φυτὰ, εἴτε ἄγρια εἶναι εἴτε ἡμερα.

Γιὰ νὰ μὴ προλάβουν λοιπὸν καὶ
ἀναπτυχθοῦν περισσότερον αὐτὰ τὰ
φυτὰ, τὰ ἀγριόχορτα, τρέχει ὁ
γεωργὸς μὲ τὸ ἀλέτρι του καὶ τὰ
καταστρέφει, ὥστε οἱ τροφὲς νὰ μεί-
νουν γιὰ τὸ ἡμεροφυτὸ, πού θὰ σπεί-
ρῃ, π.χ. τὰ σιτηρά, τὰ δσπρια, τὰ
κηπουρικά καὶ τὰ λαχανικά, ἢ ὅσα
δένδρα ὑπάρχουν, πού μένουν κατη-
λωμένα ὄλην τὴν τὴν ζωὴν εἰς τὸ χω-
ράφι.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸς ὁ σκο-
πός. Μέσα στὸ χῶμα ὁ Θεὸς δὲν ἐτο-
ποθέτησε μόνον τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα,

ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔντομα κατὰ μυριά-
δας. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι
καταστρεπτικά. Μὲ τὸ ὄργωμα ὁ γε-
ωργὸς τὰ φέρει εἰς τὴν ἐπιφάνεια καὶ
τὰ τρών τὰ ἀγριοπούλια καὶ ἔτσι
τὸ φυτὸ, πού θὰ σπείρωμε δὲν κατα-
τρώγεται οὔτε καὶ ὑποφέρει.

Τρίτος σκοπὸς εἶναι ὁ ἀερισμός.
Ὅπως γνωρίζετε, ὁ ἀέρας ἔχει ὀξυ-
γόνον. Ὅταν ἀνακατέψωμε τὰ χῶμα-
τα, ὁ ἀέρας κυκλοφορεῖ ἀνάμεσα ἀπὸ
αὐτὰ. Τὸ ὀξυγόνον λοιπὸν τοῦ ἀέρος
ἐνώνεται χημικῶς μὲ τὰ ἄλλα στοι-
χεῖα, πού ὑπάρχουν εἰς ἀδιάλυτη
μορφή καὶ ἔτσι μὲ τὸ νερό, τὸ ὀξυγόνον
καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα, τὰ ἀδιάλυτα
θρεπτικὰ στοιχεῖα, γίνονται διαλυτά,
πού τὰ παίρνει τὸ φυτὸ, πού θὰ
σπείρωμε, μὲ τὴν ρίζαν του. Αὐξάνονται
λοιπὸν, τὸ ἄζωτον, τὸ φωσφόρον,
τὸ κάλι, ὁ ἀσβέστης. Τὸ ὀξυγόνον τοῦ
ἀέρος τροφοδοτεῖ ἐπίσης καὶ πᾶμπολ-
λα μικρόβια ὠφέλιμα, πού εὐρίσκον-
ται μέσα εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὰ ὁποῖα
συντελοῦν εἰς τὴν μετατροπὴν τῶν
στοιχείων ἀπὸ ἀδιάλυτα, μὴ ἀφο-
μοιώσιμα, εἰς διαλυτὰ καὶ ἀφομοιώσι-
μα. Γιὰ νὰ γίνῃ ἀκόμη αὕτη ἡ σπου-
δαία ἐργασία, μέσα στὸ χῶμα, πρέπει
νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐλάχιστο κοπρόχλωμα,
γιατὶ χωρὶς αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ
ζήσουν τὰ μικρόβια.

Τρίτος σκοπὸς τῶν ὀργωμάτων,
εἶναι νὰ κάνα - τὸ χῶμα ἀφράτο,
ὄχι μόνον γιὰ νὰ ἀερίζεται καλὰ, ἀλλὰ
καὶ ὁ σπόρος, πού θὰ σπείρωμε νὰ
βρῇ μαλακὴ καὶ ἀφράτη γῆ, ὥστε,
νὰ φυτρώσῃ γρήγορα μὲ τὴν ὑγρα-
σίαν, πού ὑπάρχει καὶ τὰ νερά τῶν
βροχῶν, πού θὰ στείλῃ ὁ Θεός. Ὅ-
ταν τὸ χῶμα εἶναι σφικτὸ καὶ ξη-
ρό, κανεὶς σπόρος δὲν φυτρώνει. Τὸ
νερό εἶναι τῶν πάντων ὁ ὑπηρετὴς
μέσα στὸ χῶμα. Γιὰ νὰ κυκλοφορή-
σῃ ὁμοῦς πρέπει τὸ χῶμα νὰ εἶναι ἁ-
παλὸ καὶ ἀφράτο.

— Ἀγαπᾶτε τὰ δάση.

— Φυτεύετε ὅσο μπο-
ρεῖτε περισσότερα δένδρα.

Δούλευε σὲ ξένα
σπίτια.

[1]

Οἱ περιπέτειες ἐνὸς παιδιοῦ

(Μυθιστόρημα τοῦ Ἑκτορος Μαλὸ)

— Νὰ δουλέψω κ' ἐγώ.

Τώρα, μικρὲ μου ἀναγνώστη, ἔχω μιά μι-
κρὴ περιουσία καὶ περνῶ μιά ζωὴ ἀνετη καὶ γαλη-
νεμένη. Μὴ φανταστῇς ὁμοῦς, πῶς ἀπὸ μικρὸς ἦμουν
τυχερός. Κάθε ἄλλο.

Ἐχασα τὸν ἀγαπητό μου πατέρα πολὺ νωρίς,
καὶ ἡ καὶ μὲν ἡ μητέρα μου ἀγωνιζόταν σκληρὰ γιὰ νὰ
μὲ μεγαλώσῃ. Εὐτυχῶς στὸ Πόρτ-Ντιέ, ὅπου
κατοικοῦσαμε, ἦταν πολὺ ἀγαπητὴ κ' ἔτσι δὲν
ἔμενε ποτὲ σχεδὸν χωρὶς δουλειά. Διάφορες

Κ' ἐξωτερικὰ θελή-
ματα.

γνώστες μας οἰκογένειες
τὴν ἐκαλοῦσαν πότε γιὰ
σιδέρωμα, πότε γιὰ ρά-
ψιμο καὶ πότε γι' ἄλλες
οἰκιακὲς δουλειές. Γι' αὐ-
τό, ὅσο φτωχικά κι ἂν
περνούσαμε, τὴν πείνα,
δόξα νάχῃ ὁ Θεός, δὲν
τὴν εἴχαμε γνωρίσει.

Ἐγώ, ἀμαρτίνια ἐπτά
ἐτῶν, πῆγα σχολεῖο.

Ἀλλ' ὅταν τελείωσα τὴν
τετάρτη Δημοτικὴν, ἡ μαννούλα
μου ἀρρώστησε, ἀδυνάτισε, δὲν
μποροῦσε πιά νὰ δουλεύῃ ὅσο
ἄλλοτε, καὶ τὰ χρήματα πού ἔβγα-
ζε δὲ μᾶς ἔφταναν.

— Νὰ δουλέψω κ'
ἐγώ, μητέρα, τῆς
εἶπα μιά μέρα.

— Ἀχ, Παῦλο μου, αὐτὸ σκεπτόμουν
νὰ σοῦ πῶ κ' ἐγώ, μοῦ ἀποκρίθηκε. Δὲ
θὰ τὸ ἤθελα ποτὲ νὰ πιάσῃς δουλειὰ ἀπὸ
τώρα, ἀφοῦ ὁμοῦς τὰ πράγματα ἤρθαν ἔτσι...

Ἀλλὰ δυστυχῶς στὸ Πόρτ-Ντιέ δὲ
βρέθηκε καμμιά δουλίτσα κατάλληλη γιὰ
μένα. Τότε ἡ μητερούλα μου ἔγραψε σ'
ἕνα θεῖο μου, πού ἔμενε στὴ Ντόλ. Αὐτὸς
ἦταν πολὺ πλούσιος, ἀγόραζε παλὰ ἀν-
τικείμενα καὶ τὰ μεταπουλοῦσε, ἔκανε καὶ
διάφορες ἄλλες δουλιές, καὶ θὰ μπορούσε
βέβαια νὰ μὲ πάρῃ, γιὰ νὰ ἐργασθῶ

κοντὰ του.

Ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα παρουσιά-
σθηκε.

— Δὲ σοῦ ἔστειλα καμμιάν ἀπάν-
τησι, εἶπε στὴ μητέρα, γιατί αὐτὸ
τὸ μῆνα ἔπρεπε νάρθω ἐδῶ γιὰ κά-
ποια μου δουλειά. Γιατὶ λοιπὸν νὰ
ξοδέψω λεπτὰ γιὰ χαρτὶ καὶ γιὰ
γραμματόσημο; Ἀ, τὰ λεπτὰ σήμε-
ρα βγαίνουν πολὺ δύσκολα.

— Ὡχ..., ἔκανα ἀπὸ μέσα μου, δὲν
εἶναι καθόλου φιλάργυρος ὁ καλὸς
μου θεός...

Νὰ μὴν τὰ πολυλογῶ, δέχτηκε
νὰ μὲ πάρῃ κοντὰ του. Θ' ἀντέ-
γραφα, εἶπε, καταλόγους, λογαρια-

Εἶδα τὸν κροκόδειλο νὰ κατεβαίνει.

σμούς κλπ., θὰ ἔκανα ἐξωτερικὰ θελήματα
κ' ἐπὶ πέντε χρόνια θὰ ἦμουν ἄμισθος. Θὰ μοῦ πα-
ραχωροῦσε μόνον στέγη καὶ φαγητό.

— Κι ἀργότερα βλέπομε τί θὰ γίνῃ, πρόσθεσε.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσωμε ἀπάντησι.

— Ἐ, μιά καὶ δὲν ἔχομε τίποτα ἄλλο ὑπ' ὄψιν μας, μοῦ
εἶπε ἡ μητέρα, πῆγαινε ἐκεῖ, Παυλάκη μου, καί...θεῖος
σου εἶναι, δὲ θὰ περάσῃς ἀσχημα.

Ἐγὼ φυσικὰ δὲν εἶχα καμμιά ἀντίρρηση, καὶ σὲ
λίγες μέρες ἔφτανα μαζί μὲ τὸ
θεῖο μου στὴ Ντόλ. Καὶ ἀπὸ
δῶ ἀρχίζουν οἱ μεγάλες περι-
πέτειες τῆς ζωῆς μου.

Πρῶτα-πρῶτα τὸ σπῆτι
τοῦ ἦταν ἕνα παλιό, πανάρ-
χαιο σπῆτι, ἀπεριποίητο καὶ
γεμάτο μὲ διαφόρων εἰδῶν πα-
λιά πράγματα. Ἐπιπλά, κάδρα,
ρολόγια, βάζα, χαλιά καὶ ὅ,τι
ἄλλο μπορεῖς νὰ φανταστῇς,
ὅλα ἀκουμπισμένα τὸ ἕνα δί-
πλα στ' ἄλλο καὶ κατασκομι-
σμένα. Ἡ μυρωδιά τῆς μου-
χλας βασιλεῦσε παντοῦ.

Ἐμένα μ' ἔβαλε νὰ κοιμᾶ-
μαι σὲ μίαν ἀποθηκούλα μισο-
σκότεινη, μὲ μιά σιδερένια πα-
νοπλία στημένη σὲ μιά γω-
νιά, μ' ἕνα βαλσαμωμένο κρο-
κόδειλο κρεμασμένο στὸν τοῖχο καὶ μὲ μιά πλούσια
δαντέλα ἀπὸ ἀράχνης, πού στολίζε ὅλο τὸ ταβάνι.

Ἐ, λοιπὸν τί τράβηξα τὴν πρώτη νύχτα ἐκεῖ μέσα
δὲ λέγεται. Μὲ εἶχε ἀφήσει χωρὶς φῶς κ' ἔτσι ἡ καμαρού-
λα φωτιζόταν ἐλάχιστα ἀπὸ ἕνα φανάρι τοῦ
δρόμου.

Μόλις ἔμεινα μόνος μου, χίλιες σκιὲς μοῦ
φάνηκε πῶς κουνιόνταν ὀλόγυρά μου. Καὶ σ'
ἕνα φύσημα τοῦ ἀνέμου, πού ἔκανε τὴν πόρτα
νὰ τρίξῃ, εἶδα τὴν πανοπλία νὰ ζωντανεύῃ,
τὰ μάτια τῆς νὰ λάμπουν ἀπειλητικὰ καὶ τὸν
κροκόδειλο νὰ κατεβαίνει, τραβώντας κατὰ πά-
νω μου...

Κατατρομαγμένος κουκουλώθηκα ὀλόκληρος
ἀπ' τὸ κεφάλι, ἀλλὰ ὁ ὕπνος δὲ μὲ πῆρε παρὰ
μόνον τὰ ξημερώματα.

Ὅταν τὸ πρωὶ τὰ εἶπα αὐτὰ στὸ θεῖο μου, μὲ τὴν
παράκλησι νὰ μὲ βάλῃ ἄλλου νὰ κοιμᾶμαι, ἀγρίεψαν
τὰ μάτια του, ὕστερα ἔμπηξε ἕνα γέλιο παράξενο, καὶ
δὲ μούδωσε ἀπάντησι.

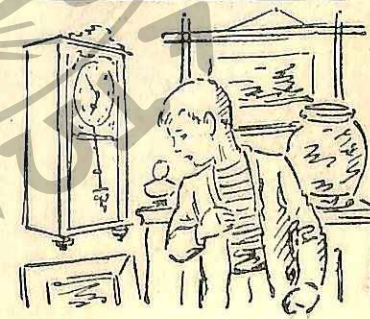
Ἐτσι τὸ μαρτύριό μου συ-
νεχίστηκε ἀκόμα μερικὲς νύχτες,
ὥσπου σιγὰ-σιγὰ συνήθισα.

Ἐκεῖνο ὁμοῦς, πού ἦταν ἐν-
τελῶς ἀδύνατο νὰ τὸ συνηθί-
σω, ἦταν τὸ φαί.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Διασκευή Β.

Παντοῦ ἡ μυρωδιά τῆς μουχλας.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ

Σε περιβόλι αν παίζετε, αγαπητά παιδάκια, κυνηγηθήτε, τρέξετε στο μέρος το άνοιχτό, στο μέρος το άφύτευτο. Ποτέ μέσ' στα δεντράκια είν' επικίνδυνο αυτό.

Ποτέ κρυφτό-κυνηγητό. Στα δέντρα άμα κρυφτήτε, ύστερα εκεί θα τρέξετε και θα κυνηγηθήτε. Μά τα δεντράκια έχουνε κλαδιά, που γρατσουνάνε, και κινδυνεύουν τα παιδιά, που τρέχοντας περνάνε.

Κ'έκτος από τις γρατσουνιές, διαβαίνοντας τρεχάτοι, μπορεί από ένα τους κλαδιά να χάστε κ' ένα μάτι....

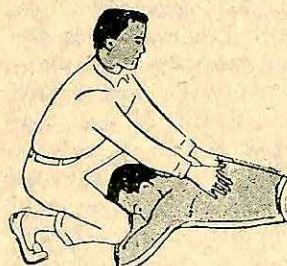
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

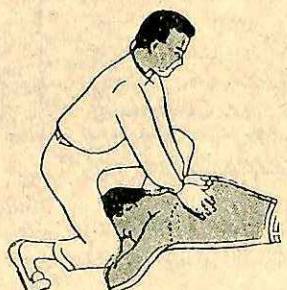
ΤΕΧΝΗΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Μέθοδος της «πρηνούς πιέσεως». Η μέθοδος αυτή ονομάζεται έτσι, διότι ξαπλώνουμε το θύμα εις την πρηνή θέσιν (μπρούμυτα).

1) Τοποθετούμε το θύμα μπρούμυτα. (Το πρόσωπο προς τα κάτω) και με τὰ χέρια του δεμένα κάτω από το κεφάλι του. Στρέφουμε το πρόσωπό του ελαφρώς προς τη μία πλευρά (σχ. 1). (Κάτω από το στομάχι παρεμβάλλουμε μιὰ διπλωμένη κουβέρτα κ.τ.ό.).

Εικ. 1.

Εικ. 2.

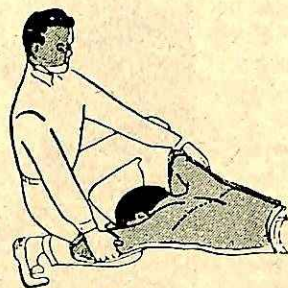

Εικ. 3.

2) Γονατίζουμε με το ένα ή με τα δύο γόνατα κατά το κεφάλι του θύματος με το πρόσωπό μας έστραμμένο προς τα πόδια του. Τοποθετούμε τα χέρια μας επάνω στη ράχη του εις τρόπον ώστε οι παλάμες να είναι ακριβώς κάτω από τις ώμοπλάτες (σχ. 2).

3) Φέρομε το σώμα μας ελαφρώς προς τα εμπρός με τα χέρια τεταμένα ώστε να είναι σχεδόν κάθετα, αφίνοντας το βάρος μας βαρυνόμενον να πέφτει επάνω εις το θύμα. Αυτή είναι η φάσις της εκπνοής (σχ. 2). (Κατά την πρακτικήν άσκησιν ή πίεσις πρέπει να είναι ελαφρά ιδίως όταν το ύποτιθέμενον θύμα είναι μικρότερον από το άσκούμενον).

4) Άμέσως κατόπιν φέρομε τα χέρια μας προς τους άγκῶνας του θύματος και άνυψώνουμε τους βραχίονα

Εικ. 4.

και αντιθέτως, όταν σηκώνουμε τους βραχίονα του, ύποβοηθοῦμε την εισπνοήν (σχ. 4). Η διπλή κίνησις πιέσεως της ράχεως και άνυψώσεως των βραχιόνων πρέπει να διαρκή 5".

(«Πρακτικός οδηγός Α' Βοηθειών» ΕΕΣΝ.)

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

Τὰ μάτια, όπως ξέρομε, είν' από τα λεπτότερα σωματικά μας όργανα κι άπ' τα πολυτιμότερα. Φροντίδα θέλουνε λοιπόν και προσοχή μεγάλη, γι' αυτό κ' εγώ δυο συμβουλές θα δώσω τώρα πάλι.

Μπαίνοντας άπ' τα σκοτεινά σε μέρος φωτισμένο, κλείσε τα μάτια στην άρχή, παιδί μου αγαπημένο, και ύστερα με προσοχή, σιγά-σιγά τ' ανοίγεις. Γιατί το φῶς το ξαφνικό κάνει στην όρασι κακό. Πρέπει να τ' αποφύγεις.

Μά κι άπ' το φῶς στα σκοτεινά, το ίδιο κάνε επίσης. Πάλι για λίγο δηλαδή τα μάτια σου να κλείσης.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Από τη Λαογραφία μας

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΙ Ο ΛΥΚΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Τὰ παραμύθια της άλεπούς είναι τα πιο πλούσια στη λαογραφία όλων των εθνών, γιατί ή άλεπού είναι το πιο πονηρό και το πιο έξυπνο από όλα τα ζῶα. Άλλοτε καταφέρνει με την πονηριά της να ξεγελάσει και τον πιο προσεκτικό άνθρωπο κι άλλοτε να τιμωρήσει και τον πιο δυνατό έχθρό της. Μιά τέτοια ιστορία της άλεπούς, που κατάρθωσε να εκδικηθή τον κακό σύντροφό της, τον λύκο, είναι και ή ακόλουθη :

Μιά μέρα κάποια άλεπού έκλεψε από μιὰ στάνη ένα μικρό αρνάκι και το πήγαινε στη φωλιά της. Στον δρόμο της συνήντησε ένα λύκο, που σαν είδε το αρνί μαζί με την άλεπού, της είπε, αν ήθελε να γίνουν σύντροφοι. Η άλεπού το δέχτηκε, αλλά του είπε ότι το αρνί θα είναι έξω από την συμφωνία τους, γιατί ήθελε να το αναθρέψει μόνη της.

—«Καημένη, της αποκρίθηκε άμέσως ο λύκος, δεν στο είπα για το αρνί. Θα κάνωμε μοιρασιά από εδώ κι εμπρός, σ' ό,τι άλλο πιάνομε». Έτσι οι δυο σύντροφοι κάθησαν στην ίδια φωλιά και μοιράζονταν ό,τι τους έπεφτε στα χέρια.

Το αρνάκι έν τῷ μεταξύ επάχαινε γιατί κάθε μέρα ή άλεπού το πήγαινε και βοσκούσε στο λιβάδι. Στην αρχή δεν τῷ άφηνε καθόλου από κοντά της, μά όταν είδε πως ο λύκος δεν τῷ έδινε προσοχή, ξεθάρρεψε. Άρχισε να απομακρύνεται από τη φωλιά, χωρίς να φοβάται το λύκο.

Αυτό ακριβώς περίμενε κι ο κακός της σύντροφος. Κι έτσι κάποτε, που έφυγε για κυνήγι ή άλεπού κι άφησε το αρνάκι μονάχο του στη φωλιά, ο καλός σου ο λύκος πήγε και τῷ έφαγε. Ύστερα γέμισε το τομάρι του με άχυρο και τῷ έστησε ὄρθιο σε μιὰ μεριά της φωλιάς.

Σαν γύρισε ή άλεπού και τῷ είδε,

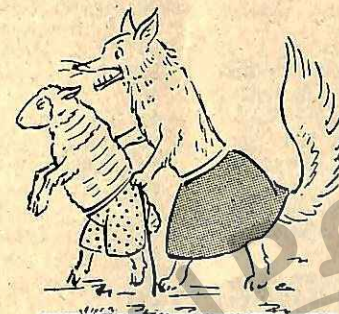
Δέν ξέρω τί έπαθε και δεν μπορεί να σταθῇ καλὰ στα πόδια του

κατάλαβε άμέσως τί είχε γίνει, μά δεν μίλησε καθόλου. Έκρυψε το θυμό της, έκανε την κουτή, βγήκε έξω, μάζεψε χορτάρακι και τῷ έβαλε μπροστά στο άρνι, τάχα για να φάη. Έπειτα έγύρισε προς τον λύκο και τῷ είπε με άφέλεια: «Δέν ξέρω τί έπαθε το εύλογημένο και δεν μπορεί να σταθῇ καλὰ στα πόδια του!

—«Άρρωστο θα είναι!» της αποκρίθηκε ο λύκος.

Η άλεπού δεν έμίλησε. Έπεσαν για να κοιμηθούν, αλλά ὅλη την νύχτα ή άλεπού δεν μπόρεσε να ήσυχάσει από τη σκέπι πως να εκδικηθή τον λύκο, που της έφαγε το αρνάκι της.

Την άλλη μέρα πρωί πρωί σηκώθηκε και τράβηξε τρέχοντας προς τη θάλασσα. Είχε κάνει το σχέδιό της κι ήταν βέβαιη ότι θα μπορούσε να εκδικηθή τον κακό της σύντροφο.

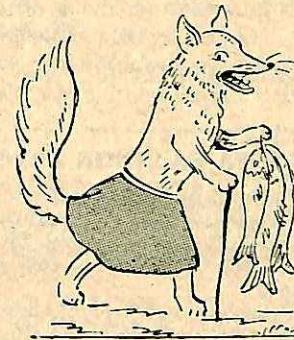
Αρπάξε ένα αρνάκι και τό πήγαινε στη φωλιά της

Μόλις έφτασε στην ακρογιαλιά, από τους ψαράδες, που είχαν γεμίσει με ψάρια τις κόφες του, έκλεψε μερικά και γύρισε τρέχοντας στη φωλιά τους, την ὥρα, που ο λύκος είχε βγῆ έξω για κυνήγι. Σε κανα δύο ὥρες, που γύρισε ο λύκος πεινασμένος, ή άλεπού τῷ έκανε το τραπέζι με μεγαλοπρέπεια. «Μπράβο! συντρόφισσα, της είπε ο λύκος ένθουσιασμένος. Που τό έφες πως θα πεινούσα τόσο πολύ και μου έτοιμάσες τόσο ὡραίο μεζέ, που με ξετρελλαίνει! Άλλά πές μου, από που τα πήρες τα ψάρια να πάω να πάρω κι εγώ;

—«Α! Τα ψάρεψα στη θάλασσα! είπε με άφέλεια τάχα ή άλεπού. Πήρα το λαγῆνι, που έχομε εδώ για νερό, το κρέασσα στον λαιμό μου, τῷ έβαλα μέσα δόλωμα και μπήκα στη θά-

λασσα. Άνεβοκατέβαζα το κεφάλι μου και το λαγῆνι έκανε κλού-κλού-κλού, μπήκαν τα ψάρια μέσα και να τα τώρα που τα τρώμε».

—«Μπράβο ιδέα!... έκανε ένθουσιασμένος ο λύκος, που δεν έκατάλαβε την πονηρία της άλεπούς. Άύριο λοιπόν, συντρόφισσα, πρωί-πρωί θα

Αρπάξε μερικά και γύρισε τρέχοντας

κατεβούμε μαζί στο γιολό, θα μου κρεμάσεις στο λαιμό το λαγῆνι, θα μπῶ στην θάλασσα να το γεμίσω ψάρια, θα βγω να τ' άδειάσω, πάλι θα μπῶ να το ξαναγεμίσω, γιατί μ' άρέσει πολύ αυτό το φαγητό».

Έτσι κι έγινε. Το άλλο πρωί κατέβηκαν στη θάλασσα, κρέμασε το λαγῆνι στον λαιμό τῷ λύκου ή άλεπού και τῷ λέει: «Μπρός τώρα, γιατί θαρρῶ πως βλέπω ένα κοπάδι ψάρια εκεί κάτω!...»

Μπήκε τρέχοντας ο λύκος στη θάλασσα άρχισε το λαγῆνι να παίρνη νερό κι έκανε κλού... κλού... κλού... —«Άρχισαν και μπαίνουν ψάρια στο λαγῆνι σου, τῷ φώναξε ή άλεπού. Τ' άκούς πως κάνουν κλού... κλού... κλού;...»

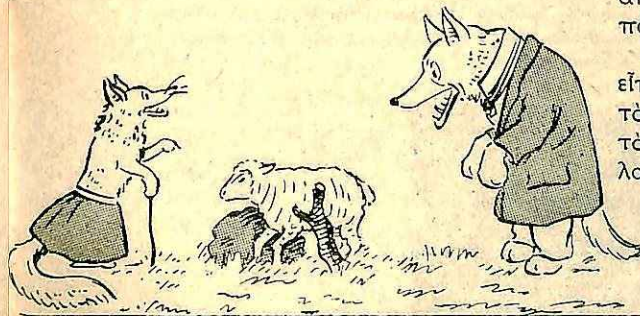
Άλλά ο λύκος, που είχε άρχισει να γεμίζει το λαγῆνι νερό και τον τραβούσε προς τον πάτο, της φώναξε άπελπισμένος:

«Βοήθα με, συντρόφισσά μου, βοήθα με και πνίγομαι!...».

—«Καλά την έπαθες!... τῷ είπε τότε γελῶντας ή άλεπού. Πήγαινε να βρῆς το αρνί μου, που τό έφαγες και μούλεγες πως ήταν αδιάθετο...».

Κι έτσι ή άλεπού με την πονηριά της ξεγέλασε τον λύκο και τον εκδικίθηκε για το κακό, που της είχε κάνει.

Η προσφορά αίματος για τον άρρωστο συνάνθρωπό μας είναι προσφορά αγάπης

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΤΤΙΚΗ

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 3ου Δημ. Σχολ. Ήμηττο, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, καλλιεργούν σχολ. κήπον, τον οποίον περιέφραξαν, προσφέρουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Προσέφερον δρ. 1139 εις την καθαριότητα του Σχολείου και 536 δρχ. εις άπορο, άσθενες κοριτσάκι.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 81ου Δημ. Σχολείου Α'. Περιφ. Αθηνών έψαλλαν τά κάλαντα ύπερ των σκοπών της ομάδος.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 46ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Αθηνών φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, βοηθούν τούς μικροτέρους μαθητάς εις τὰ μαθημάτά των, επισκέφθησαν άσθενείς συμμαθητάς των και προσέφερον εις αυτούς γλυκίσματα, άνθη κλπ. Διωργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη έορτή. Έπέστρωσαν την αύλην του Σχολείου, απέστειλαν 11 χαρτοκιβώτια εις τούς άπόρους μαθητάς του Δημ. Σχολ. Α' Ανθώνος.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 4 Δημ. Σχολ. Κάτω Χαλανδρίου, ώργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη έορτή, κατά την οποία διένειμαν εις τούς πτωχούς και όρφανούς μαθητάς του Σχολείου διάφορα δώρα.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί των Προτόπων Έκπαιδευτηρίων Αθηνών, απέστειλαν εις τούς μαθητάς των Δημ. Σχολείων Κλεπές Ναυποκτίας είδη Ιματισμού, παιχνίδια, βιβλία και γραμική ύλη.

ΑΙ Ε.Ε.Ν. Μαθηταί του 9ου Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών, επισκέφθησαν τόν Γηροκομειόν Πειραιώς, και τόν Πρεσαντόριον Πεντέλης και έμφορσαν σιγάρα, δώρα και γλυκίσματα εις τούς τροφίμους αυτού.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γ'. Γυμνασίου Αρρένων Αθηνών, επισκέφθησαν τόν Γηροκομειόν Αθηνών και τόν Κέντρον Αποκαταστάσεως Πεντέλης όπου διένειμαν γλυκίσματα και δώρα, εις τούς τροφίμους αυτών. Απέστειλαν Ιματισμόν, γραμικήν ύλην και έπιδεσμιμόν ύλικόν εις τούς μαθητάς του Γ' Δημ. Σχολείου Κομοτηνής.

ΑΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί της Δημοσίας Έμπορικης Σχολής Θηλέων Αθηνών επισκέφθησαν τόν Ορφανοτροφειόν Βουλιαμένης, τόν Άστυόν Ανάτων Κυψέλης, Π.Ι.Κ.Π.Α. Πεντέλης και Βούλας, τόν Άστυλήπιον Ε.Ε.Σ. Βούλας, την Στέγην Θηλέων Π. Φαλήρου, και τόν Οικοτροφειόν Τυφλών Γυναικών Αμαρουσίου, όπου έψυχαγώγησαν τούς τροφίμους και νοσηλευόμενους εις αυτά και διένειμαν εις αυτούς γλυκά, Περιδικά και Βιβλία. Προσέφεραν 600 δρχ. διά τὰ θύματα του Αγαθού.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 12ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφ. Αθηνών φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την Ιδιήν των. Βοηθούν τούς μικροτέρους εις τὰ μαθημάτα μαθητάς, έχουν σχολ. φαρμακείο, και άσκούνται εις τας πρώτας βοήθειας. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, έχουν σχολ. ταμείο, από τόν όποιον βοηθούν τούς πτωχούς μαθητάς.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί της Ιδιωτικής Σχολής Γ. Σαλαβάνο, Αθηνών επισκέφθησαν κατά τας έορτάς των Χριστουγέννων Ορφανοτροφεία και Παιδικά Νοσοκομεία και διένειμαν εις τούς τροφίμους και νοσηλευόμενους διάφορα δώρα.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου της Ιδιωτικής Σχολής Β. Σταυράκη Γλυφάδας απέστειλαν 1 δέμα με βιβλία εις τούς μαθητάς του Δημ. Σχολείου Παλγορίου Σοφάδων.

Ε.Ε.Ν. Β' Γυμν. Αρρένων Λαρίσης με δέματα διά τόν Δημ. Σχολ. Μεταξά Σερβίων

Juniors of 2nd High School for boys Larissa with gifts for the Elem. School Metaxa Kozani

ΑΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Β'. Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών κατά τας έορτάς των Χριστουγέννων επισκέφθησαν τόν Άστυλήπιον Βούλας και τόν Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας και Πεντέλης όπου έψυχαγώγησαν τούς νοσηλευόμενους εις αυτά, και διένειμαν γλυκίσματα και παιχνίδια.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί της Δημοσ. Έμπορικης Σχολής Καλλιθέας επισκέφθησαν τόν Ορφανοτροφειόν Α' Αναπήρων Πολέμου Καλλιθέας και προσέφεραν 3 δέματα με διάφορα δώρα. Προσέφεραν φαρμακευτικόν ύλικόν πρός πλουτισμόν του Σχολικού των Φαρμακείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 17ου Δημ. Σχολείου Α'. Περιφ. Αθηνών, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την Ιδιήν των. Ωργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη έορτή, κατά την οποίαν διένειμαν 30 δέματα με είδη Ιματισμού εις τούς άπόρους μαθητάς, και από 1 παιχνίδι εις όλους τούς μαθητάς του Σχολείου. Έπισκέφθησαν άσθενείς συμμαθητάς των, εις τούς όποιους προσέφερον φάρμακα και δώρα.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Έκπαιδευτηρίου Χατζηκωνσταντίνου Π. Φαλήρου άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας. Έχουν σχολικό φαρμακείο. Διένειμαν δέματα με τροφίμα και είδη Ιματισμού εις πτωχές οικογένειας της περιφέρειας των.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί της Ιδιωτικής Σχολής «Βυζάντιον» απέστειλαν τὰ Χριστούγεννα Σχολικά είδη άξίας 1830 δρχ. Έπισκέφθησαν τόν Κέντρον Αποκαταστάσεως Α' Αναπήρων Παιδών του Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας και διένειμαν εις τὰ νοσηλευόμενα παιδιά δώρα και γλυκίσματα.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 30ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Πειραιώς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την Ιδιήν των. Καλλιεργούν άνθη εις γλάστρες. Απέστειλαν Ιματισμόν γραμικήν ύλην εις Σχολεία. Έπρωτοστάτησαν εις λαχειοφόρον άγοράν ύπερ αποπερατώσεως του Ιερού Ναού του Αγ. Δημητρίου. Με χρήματα από τὰ κάλαντα και άλλας οικονομίας των άγόρασαν είδη Ιματισμού και παιχνίδια δι' έπορα παιδιά.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Λυκείου «Έλληνισμός» Κ. Σταυριανού έλαβον μέρος εις διάφορους έράνους. Ωργάνωσαν έορτάς. Προσέφεραν χρήματα εις διάφορα Ιδρύματα και πτωχές οικογένειας. Απέστειλαν είδη βοήθειας εις υιοθετηθέντα ύπ' αυτών Σχολεία.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 38ου Δημ. Σχολείου Πειραιώς, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Έπέστειλαν εις τόν Νοσοκομειόν την Έπιστάτην του Σχολείου των, εις την οποίαν προσέφεραν χρήματα. Παρέχουν τίς Α' Βοήθειες εις τούς τυχόντας ανάγκην.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Πέτρας Ζαγορίτιου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωριού και την Ιδιήν των. Παρασκευάζουν τόν μαθητικόν σουςίτιον. Έφύτευσαν 1950 δενδρύλλια πεύκης. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Α' Ανθρακίτου Ζαγορίου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, τούς

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκίμης Αλεξανδρουπόλεως κόπτουν ξύλα διά πτωχών γράϊαν του χωριού

Juniors of Elem. School Leucime, Thrace cutting wood for a poor woman

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκίμης Αλεξανδρουπόλεως κόπτουν ξύλα διά πτωχών γράϊαν του χωριού

Juniors of Elem. School Leucime, Thrace cutting wood for a poor woman

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκίμης Αλεξανδρουπόλεως κόπτουν ξύλα διά πτωχών γράϊαν του χωριού

Juniors of Elem. School Leucime, Thrace cutting wood for a poor woman

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκίμης Αλεξανδρουπόλεως κόπτουν ξύλα διά πτωχών γράϊαν του χωριού

Juniors of Elem. School Leucime, Thrace cutting wood for a poor woman

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λευκίμης Αλεξανδρουπόλεως κόπτουν ξύλα διά πτωχών γράϊαν του χωριού

Juniors of Elem. School Leucime, Thrace cutting wood for a poor woman

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Γρατινής Κομοτηνής φύτευουν δένδρα

Juniors of Elem. School Gratiini, Thrace planting trees

Ε.Ε.Ν. Γυμνασίον Κάτω Κλειτορίας Καλαβρύτων περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν

Juniors of High School Kato Klitoria looking after the trees they had planted

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ποτιδανείας Φωκίδος εις τόν σχολ. κήπον.

Juniors of Elem. School Potithania in their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Οινόης έψυχαγώγησαν τούς φρουρούς των συνόρων

Juniors of Elem. School Oenoe recreated the servicemen at the frontiers

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Ποτιδανείας Φωκίδος εις τόν σχολ. κήπον.

Juniors of Elem. School Potithania in their school garden.

ΕΕΝ του Δημ. Σχολ. Α' Αγίας Παρασκευής Δράμας έψυχαγώγησαν τούς άσθενείς

Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi Macedonia recreated the servicemen at the frontiers.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

χωριού και την Ιδιήν των. Έπρωμηθεύθησαν Βιβλία Ταμειυτηρίου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Κούλιας Α' Ανα Καλεντινής Αρτης φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου και την Ιδιήν των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν. Ισοπέδωσαν την αύλην του Σχολείου. Βοηθούν εις τὰ μαθητικά σουςίτια, έλαβον μέρος εις διάφορους Έράνους.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Α' Αχουρίων Βαβυρίου Φιλιατών καλλιεργούν σχολ. κήπο, τον όποιον περιέφραξαν και έδενδρφεύτευσαν. Ισοπέδωσαν την αύλην του Σχολείου. Ωργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη έορτή. Τὰ χρήματα, που έλάβεσαν από τὰ κάλαντα, τὰ διέβησαν ύπερ των πτωχών. Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ξηροκάμπου Αρτης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Έφύτευσαν δένδρα εις κοινοτικούς και σχολ. χώρους. Διένειμαν διάφορα δώρα, τὰ όποια συνέλεξαν μεταξύ των, εις πτωχά και όρφανά παιδιά. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των και τούς ήλικιωμένους.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Χειμαδιού Πρεβέζης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. φαρμακείο. Άσκούνται εις τας πρώτας βοήθειας. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Βοηθούν εις την άνέγερσιν του Έρώου. Παρασκευάζουν τόν πρωϊνό ρόφημα. Έφύτευσαν 350 δενδρύλλια εις τόν σχολ. περίβολον και 33 Έλαιόδένδρα εις τόν Σχολ. κήπο.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Σκλιβάνης Δωδώνης «ό Άγιος Χριστόφορος» φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Άνοιξαν λάκκους πρός δενδρφεύτευσιν. Καλλιεργούν άνθη. Μετέφεραν οικοδομικόν ύλικόν δι' άνέγερσιν εκκλησίας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Δεσποτικής Ζίτσας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωριού και την Ιδιήν των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Ισοπέδωσαν την πλατεία του χωριού και άσβεστωσαν τὰ δένδρα αυτής. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τον όποιον περιέφραξαν και έφύτευσαν 64 άμυγδαλιές. Περιποιούνται τὰ δένδρα.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μαντείου Ιωαννίνων φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την Ιδιήν των και του χωριού. Βοηθούν τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τον όποιον περιέφραξαν. Έλαβον μέρος εις άνοδόσασιν. Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων. Άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας. Διένειμαν έκ του σχολ. φυτορίου διάφορα κηπευτικά εις τούς κατοίκους του χωριού.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Θεσπρωτικού Πρεβέζης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την Ιδιήν των. Βοηθούν τούς πτωχούς συμμαθητάς των. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Βουνολαγίδας Ιωαννίνων κατεσκεύασαν 2 προχειρούς Γεφύρας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Ιστορικού Καλαπκίου φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου, την Ιδιήν των και του χωριού των. Διέβησαν ύπερ τού μικρού χαρμνοπαθούς Κ. Μπανιάρη δρχ. 50. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. φαρμακείο. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοήθειας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολείου Ν. Βύσσης Ορεστιάδος άδενδρφεύτευσαν την κεντρικήν όδον Σιδηροκάστρου Κέντρου Ν. Βύσσης. Έχουν μαθητικό κουρείο. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοήθειας. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας Α' Βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Έπισκέφθησαν τόν Κοινοτικόν Ιατρειόν Ν. Βύσσης και διένειμαν εις τούς άσθενείς αυτού φρούτα. Αγόρασαν Ιματισμόν και γραμικήν ύλην διά τούς άπόρους μαθητάς.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Πέπλου Αλεξ/πόλεως φροντίζει την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωριού και την Ιδιήν των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

θειών. Βοηθούν τούς πτωχούς και τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς, βοηθούν τούς ήλικιωμένους.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Πρεβέζης επισκέφθησαν τας Φυλακάς και τὰ Νοσοκομεία της πόλεως όπου έψυχαγώγησαν και διένειμαν δώρα εις τούς φυλακισμένους και άσθενείς αυτών. Προσέφεραν τρόφιμα εις άπόρους οικογένειας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Δάφνης Πλατανούσης Ιωαννίνων, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωριού και την Ιδιήν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν δένδρα εις κοινοτικούς χώρους. Βοηθούν εις Κοινοτικάς εργασίας. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας Βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Έπισκέφθησαν άσθενείς συμμαθητάς και κατοίκους του χωριού. Βοηθούν τούς πτωχούς. Έπέλεξαν μάλλινα διά τόν έρανον της φανέλλας του στρατιώτου. Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Α' Νικολάου Παραμυθίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωριού και την Ιδιήν των. Έχουν σχολικό φαρμακείο και άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιέφραξαν τόν σχολ. χώρο και έφύτευσαν εις αυτόν περί τὰ 300 δένδρα. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Περιποιούνται τὰ έλαιόδένδρα που έφύτευσαν. Βοηθούν τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Έλάρου Ιωαννίνων, έτοιμασαν καλλιτεχνικάς πινακίδας με σοφά λόγια κλπ., τας όποιας άνήρτησαν εις τὰ καφενεία του χωριού.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Αργυροτόπου Παραμυθίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την Ιδιήν των και του χωριού των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας. Έχουν μαθητικό κουρείο. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Ωργάνωσαν Έκδρομιάς.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Κορινθίων Δωδώνης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωριού και την Ιδιήν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Ωργάνωσαν έορτάς. Άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας. Έχουν σχολικό φαρμακείο και παρέχουν τας Α' Βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς. Έπισκέπτονται τούς έορτάζοντας και άσθενείς συμμαθητάς των. Έλαβον μέρος εις διάφορους έράνους. Ωργάνωσαν έορτάς. Με τὰ χρήματα από τὰ κάλαντα άγόρασαν έπιποτικά δώρα διά τόν Σχολειόν των.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Μαγγάνου Εάννης, φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου. Έχουν σχολ. ταμείο, με τὰ χρήματα του όποιου άγόρασαν ένδύματα και γραμικήν ύλην διά τούς άπόρους μαθητάς. Άσκούνται εις τας Α' Βοήθειας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Βαφειχών Εάννης φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου, του χωριού και την Ιδιήν των. Αλέλαβον την παρασκευήν και διανομήν του μαθητικού σουςίτιου. Έβοήθησαν δύο πτωχά και όρφανά παιδιά. Ωργάνωσαν διαλέξεις.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολείου Ν. Βύσσης Ορεστιάδος άδενδρφεύτευσαν την κεντρικήν όδον Σιδηροκάστρου Κέντρου Ν. Βύσσης. Έχουν μαθητικό κουρείο. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοήθειας. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας Α' Βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Έπισκέφθησαν τόν Κοινοτικόν Ιατρειόν Ν. Βύσσης και διένειμαν εις τούς άσθενείς αυτού φρούτα. Αγόρασαν Ιματισμόν και γραμικήν ύλην διά τούς άπόρους μαθητάς.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Πέπλου Αλεξ/πόλεως φροντίζει την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωριού και την Ιδιήν των. Έχουν μαθητικό κουρείο. Βοηθούν τούς άδυνατούς εις τὰ μαθημάτα μαθητάς. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΕΕΝ Α' Δημ. Σχολ. Ναυπάκτου με δέματα διά τούς στρατιώτας του Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου.

Juniors of 1st Elem. School Naupactos with parcels for the recruits.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΛΟΓΑ ΑΘΑΝΑΤΗ

‘Από τὰ παλιά τὰ χρόνια πάντα ἔφεγγ’
 ἕνα φῶς,
 ποὺ τροφή τοῦ δίνει ἀκόμα ὁ ἀθάνατος
 πυρσός.
 ‘Αρχισε δειλὰ νὰ φέγγη μὲς στὰ χρόνια
 τὰ παλιά.
 ‘Αλλὰ νά, φεγγοβολαίει στὴν καινούργια
 μας γενιά.

Νὰ τὸ σβήσουν προσπάθησαν πλῆθος
 βάρβαροι λαοὶ
 ἀλλ’ αὐτὸ πάντα κρατᾷ φλόγ’ ἀθάνατη,
 ζωή,
 ‘Αντεξε καὶ σὲ βοριάδες καὶ σ’ ἀνέμους
 δυνατοὺς,
 φλόγα, ποὺ φέξεν αἰώνια μὲς στῆς δόξας
 τοὺς δρυμούς.

Εἶθε, φλόγα, νᾶσαι πάντα τῆς γενιᾶς
 μας ὁδηγός
 κι ὁ πυρσός σου νὰ στεριώνει κάθε βῆμά
 μας ἔμπρός.
 Νὰ φωτίζει κάθε σκέψι, ν’ ἀλαφρώνη τὴν
 ψυχὴ
 καὶ μαζί μας ν’ ἀναθρέψη μιὰ γενιά
 ἱστορική.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
 Α’ Πρωτ. Γυμν. ‘Αρρ. Πειραιῶς

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

‘Η σημαία εἶναι τὸ ἱερὸν σύμβολον τῆς
 Πατρίδος. Αὐτὴ τὰ χρόνια τῆς μαύρης
 σκλαβιάς ἐδυνάμωνε τοὺς ἥρωας τοῦ 21.
 Αὐτὴ ἐνθουσίαζε τοὺς Στρατιώτες τοῦ
 1940-41, οἱ ὅποιοι ἀνεδείχθησαν ἥρωες.
 Τὸ λευκὸ τῆς χρώμα συμβολίζει τὸ
 χρῶμα τῆς χιόνος τῶν δοξασιμένων βου-
 νῶν μας, τὸ γαλάζιο τὸν ἑσπερο οὐρανὸν
 μας καὶ τὰ πέλαγα τῆς Πατρίδος μας καὶ
 ὁ Σταυρὸς τὴν Ὁρησκείαν μας.

‘Η σημαία εἶναι ἐμπειστευμένη εἰς
 τὴν φύλαξιν ὅλων τῶν τέκνων τῆς πα-
 τρίδος μας.

Τὴν ἔχουν χιλιостραγουδισμένη ὅλοι οἱ
 ποιηταὶ τῆς ‘Ελλάδος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Γυμνάσιον Θέρμου Τριχωνίδος

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Σπανίως ἔργα ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας
 ἐξελίσσονται εἰς διεθνεῖς ὁργανισμοὺς
 κοινῆς ὠφελείας.

Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν ‘Ερυθρὸν Σταυρὸν.
 ‘Η συμπάθεια πρὸς τοὺς ἀβοηθήτους
 τραυματίας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐνέ-
 πνευσε τὸν ‘Ελβετὸν ‘Ερρίκον Ντυνάν,
 νὰ ὁργανώσῃ ὑπὲρ αὐτῶν στοιχειώ-
 δη ὑγειονομικὴν περιθαλψὴν καὶ νὰ ἀ-
 ναδειχθῇ τοιοῦτοτρόπος ὁ ἱδρυτὴς τοῦ
 ἔργου τοῦ ‘Ερυθροῦ Σταυροῦ. Μὲ τὴν
 παροδὸν τῶν ἐτῶν τὸ φιλανθρωπικὸν
 ἔργον τοῦ ‘Ερυθροῦ Σταυροῦ ἐπεξετάθη καὶ
 εἰς ἄλλους τομεῖς καὶ κατέστη παγκόσμιον,
 ἐκτελούμενον ὅχι μόνον ἐν καιρῷ πολέμου,
 ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

‘Η Πατρίς μας μὲ εὐγνωμοσύνην πολλήν
 ἐξοφλεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ Διεθνoῦς
 ‘Ερυθροῦ Σταυροῦ ἰδιαίτέρως κατὰ τὰ

σκληρὰ ἐκεῖνα χρόνια τῆς βαρβαρικῆς
 κατοχῆς κατὰ τὰ ἔτη 1940-44.

‘Εάν ἔλειπε ἡ βοήθεια αὐτή, τὰ θύματα
 θὰ ἦσαν πολλὰ. ‘Αξίζουν λοιπὸν συγχα-
 ρητήρια εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς αὐτόν.
 Σὰν αὐρα τοῦ πνεύματος τὸ τοιοῦτον ἔρ-
 γον θὰ δροσίζῃ καὶ θὰ παρηγορῇ τοὺς
 δυστυχεῖς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους δέρνει
 ὁ παγερὸς βορρῆς τῆς κακίας καὶ τοῦ
 μίσους.

ΚΟΥΣΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
 Δημ. Σχολ. ‘Ελίκας Μολάων

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

—Μπᾶ, Νανά! ποῦ τὸ εὗρήκες;
 —Μὰ ποῖ;
 —Δὲν σοῦ τὸ εἶπα;

ΧΑΡΙΤΙΝΗ Λ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Δημ. Σχολ. Κ. ‘Αλισσοῦ Πατρῶν

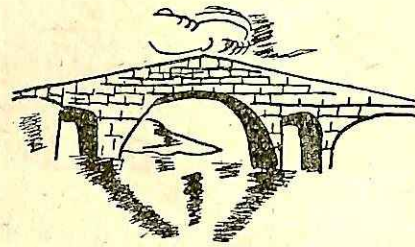
ὁ γέωργός

Θ. ΓΚΙΟΥΡΤΖΗΣ
 Γυμν. ‘Αλεξανδρείας

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

‘Εγεννήθη εἰς Μασσαλίαν τὸ 1870.
 ‘Εξῆλθεν ἐκ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων τὸ
 1891 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ
 τοῦ πυροβολικοῦ. Τὸ 1904 ὅτε ἐστάλησαν
 ‘Ελληνες ἀξιωματικοὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν,
 ἦλθεν καὶ ὁ Παῦλος Μελάς καὶ συνεννοήθη
 μὲ τὸν Λάμπρον Κορομηλᾶν, γενικὸν πρό-
 ξενον Θεσ/νίκης, διὰ τὸν ἀγῶνα. ‘Ετσι
 στὶς 18 Αὐγούστου 1904 ὁ Μελάς ὑπὸ
 τὸ ψευδώνυμον Μίκης Ζέζας ἦλθε εἰς τὴν
 Μακεδονίαν μὲ 35 ἄνδρας, Κρήτας καὶ
 Λάκωνας μὲ ἐντολὴν νὰ ἔχῃ καθήκοντα
 ἀρχηγοῦ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀνταρτικὰ σώ-
 ματα. ‘Ο Μελάς ἀρχισε τὴν ἐξόντωσιν
 τῶν Βουλγάρων μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.
 ‘Αλλὰ στὶς 13 ‘Οκτωβρίου ἐπιδόθη
 ὑπὸ τοῦ Μήτρου Βλάχου, Βουλγάρου
 ὀπλαρχηγοῦ καὶ ἐκυκλώθη ἀπὸ τουρκικὸν
 ἀπόσπασμα δυνάμεως 150 ἀνδρῶν εἰς τὸ
 χωρίον Στάτιστα. Μετὰ δίδωρον μάχην
 διέταξε ἐξοδὸν, ἀλλὰ πληγωθεὶς, ἀπε-
 κεφαλίσθη ὑπὸ τῶν συμμαχητῶν του καὶ
 τὸ κεφάλι του ἐτάφη εἰς τὸ Πισοδέρει
 εἰς τὸ παρεκκλήσι τῆς ‘Αγίας Παρασκευῆς,
 ἐνῶ τὸ σῶμα του στὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρ-
 χῶν Καστοριάς. Τὸ ὄνομά του ἔγινε σύμ-
 βολον τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, καὶ τὸ
 χωρίον Στάτιστα ὅπου ἐφονεύθη πῆρε
 τὸ ὄνομά του.

Στὸν Παῦλο Μελά
 Γεμάτος ἐθνικὸ παλμὸ
 καὶ δύναμι στὰ στήθη,

Τὸ γεφύρι
 Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ
 Παιδούπολις Βόλου

ΣΟΦΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Νὰ μὴ ἀνακατεύεσαι σὲ δουλειές, ποὺ
 δὲν γνωρίζεις οὔτε μὲ ἀνθρώπους ποὺ
 δὲν ξέρεις.

Νὰ φέρεσαι πάντα μὲ σεβασμὸ πρὸς
 τοὺς ἀνωτέρους σου.

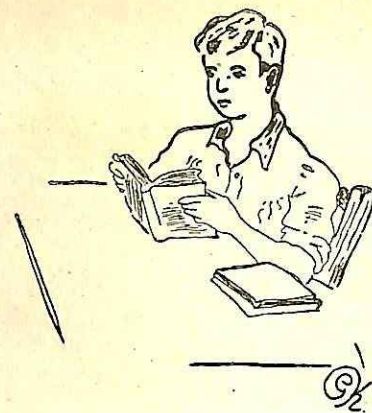
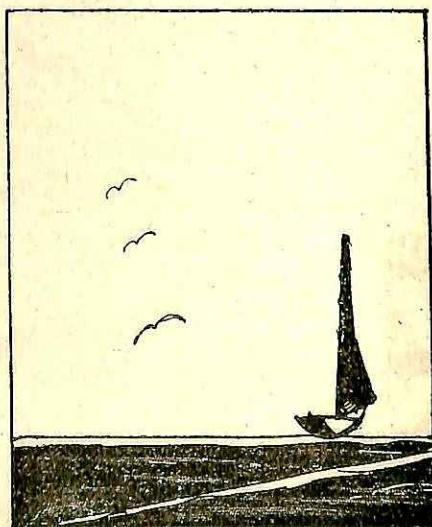
Νὰ τὰ ἔχῃς καλὰ μ’ ὅλους καὶ μάλιστα
 μὲ τοὺς γειτόνους σου, γιατί ἀπ’ τὸ Θεὸ
 μπορεῖς νὰ κρυφθῇς ἀλλ’ ὄχι ἀπ’ τοὺς
 γειτόνους.

Νὰ πληρώνῃς τὰ πράγματα ὅσο πρέπει
 καὶ τοὺς δουλετάδες σου ὅσο εἶναι σωστὸ
 καὶ δίκαιο.

Νὰ μὴ μιλεῖς γιὰ πράγματα ποὺ δὲν
 ξέρεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΤΣΙΒΟΣ
 Μαθ. Α’ Γυμνασίου ‘Αρρένων Λαρίσης

Τὸ καίκι
 Θ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Γυμν. Θηβῶν

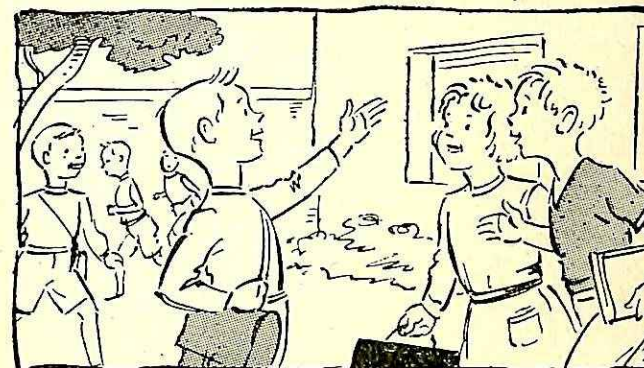

Μελετώντας
 Γ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
 Β’ Γυμν. ‘Αρρ. Τριπόλεως

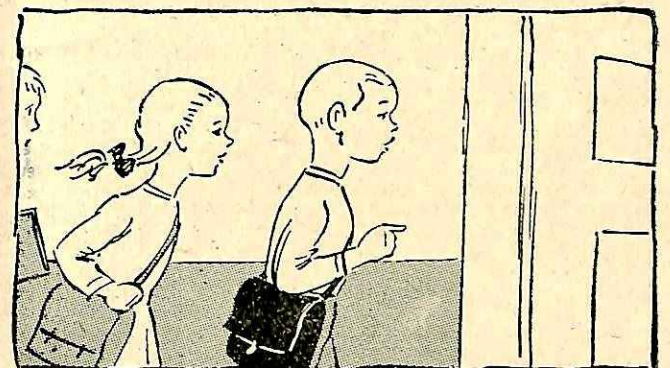
ἦλθες πολέμησες ἐδῶ
 μὲ τῶν ἐχθρῶν τὰ στίφη.
 Στὸ ὄνομά σου γράφτηκε
 ἀθάνατη ἱστορία
 καὶ ἂν τὸ κορμί σου θάφτηκε
 ἡ μνήμη σου αἰωνία.
 ΚΑΛΕΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 Δ’ Γυμνάσιον ‘Αρρένων Θεσ/νίκης

‘Αφοῦ ξεκουραστήκαμε

Στίχοι, σκίτσα Α.Β.

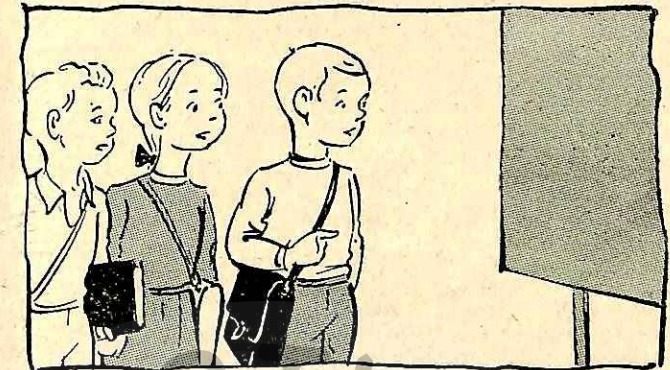
Νά, στὸ καλὸ μας τὸ σχολεῖο καὶ πάλι μαζευτήκαμε,
 τὸ καλοκαίρι ὁλόκληρο ἀφοῦ ξεκουραστήκαμε.
 Γεῖά σας παιδιά, Φωφῶ, Ντιντῆ, ὁλόγυρα φωνάζομε,
 χαλᾷ ὁ κόσμος στὴν αὐλὴ κι ἀπὸ τὰ γέλια σκάζομε!

Μ’ ἄς ρίξωμὲ καὶ μιὰ ματιὰ
 στὴν περσινὴ μας τάξι.
 ‘Εμεῖς ἐμεγαλώσαμε,
 μ’ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀλλάξει.

Νὰ τὸ θανίό μας. Αὐτό, ποὺ μὲ χαρὰ μεγάλη
 σὰν ξέραμε τὸ μάθημα, θαρρεῖς χοροπηδοῦσε!
 Κι ἂν εἴμαστε ἀμελέτητοι καμμὴν ἡμέρα πάλι,
 αὐτὰ τὰ καρδιοχτύπια μας μὲ λύπη του μετροῦσε...

Κι ὁ πίνακας, ποὺ κάποτε τὸν περασμένο χρόνο,
 μ’ ἐψίλον ἔγραψα τὸ καί, τὴ μέρα μ’ ἄλφα-γιώτα,
 καὶ μούβαλε μηδενικὸ καὶ μάλιστα μὲ τόνο
 ἡ σεβαστὴ δασκάλα μας, κυρία Παναγιώτα.

Νάτος κι ὁ ἐπιστάτης μας, ποὺ τὸ σχολεῖο σκουπίζει
 καὶ πάντοτε ἀκούραστος γιὰ ὅλα μας φροντίζει.

Καὶ μόνο του ἐλάττωμά εἶναι πῶς κάθε ὥρα,
 ὅ,τι παιχνίδι στὴν αὐλὴ κι ἂν ἔχωμε ἀρχίσει,
 αὐτὸς ἀρπάζει ξαφνικὰ τὸν κώδωνα μὲ φόρα
 κι ἀρχίζει τὸ κουδούνισμα... χωρὶς νὰ μᾶς ρωτήσῃ.

Σὲ λίγο μέσ’ στὴ νέα μας τὴν τάξι πιά βρισκόμαστε.
 Μὲ σεβασμὸ καὶ προσοχὴ σιωπηλοὶ καθόμαστε,
 στὰ μάτια τὸν κοιτάζομε ὅλοι τὸν δασκάλό μας
 κι ὅ,τι μᾶς λέει τὸ γράφομε βαθιὰ μέσ’ στὸ μυαλό μας!

ΣΗΜΑΙΑ

ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ

Στίχοι
ΠΑΝΟΥ ΒΑΖΟΥΡΟΥ

Μουσική
ΑΛ. ΜΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Νά ἡ ση-μαί-α μας, καί- μά-ρι, νί-κη, λευ-τε-ριά, χα-
ρά. Δό-ξα, δύ-να-μι καὶ χά-ρι ἀπ' τὸ
νό-τῳς τὸ βορ-ρά Δί-κνα ὅ-ναι-ρα χρυ-σώ-ναι
κιεῖ-γαι θαυ-μάλη-δι νό-χα-ρα. Ξε σταυρὸ τὸ χιό-
νι στὸν Ἑλ-λη-νι-κό-υ-ρα νό-χα-ρα. Ξαν σταυρὸ κιό-
γλά-ροι στὰ γα-λά-ζια μας νε-ρά κιό-τι
πρέ-πει τῶ-χει πά-ρει, χρῶ-μα. κῦ-μα καὶ φτε-ρά.

Ρ.Χ. ΦΡΕΤΕΑΣ